

Савремени српски превод

Language: српски (Serbian)

Provided by: Bible League International.

Copyright and Permission to Copy

Taken from the Serbian Easy-to-Read Version © 2015 by Bible League International.

PDF generated on 2017-08-22 from source files dated 2017-08-22.

09f044ac-4a6a-56aa-82a9-0316ff065729

ISBN: 978-1-5313-1306-7

Еванђеље по

Јовану

Реч постаје тело

1 У почетку је била Реч, и Реч је била код Бога, и Реч је била Бог.
² Она је у почетку била код Бога.
³ Све је кроз њу постало и без ње није постало ништа што је постало.
⁴ У њој је био живот и тај живот је људима био светлост.
⁵ И светлост светли у тами и тама је није обузела*.
⁶ Појави се човек, послан од Бога, по имену Јован. ⁷ Он је дошао као сведок, да сведочи за светлост, да преко њега сви поверују. ⁸ Он сам није био светлост, него је сведочио за светлост. ⁹ А он – истинска светлост која просветљује† сваког човека – дошао је на свет‡.
¹⁰ Био је на свету и свет је кроз њега постао, али га свет није препознао.
¹¹ Својима је дошао, али они га нису примили.
¹² А онима који су га примили дао је моћ да постану Божија деца – онима који верују у његово име,
¹³ који нису рођени природним путем¶, ни од воље тела, ни од воље мужа, већ од Бога.

¹⁴ И Реч је постала тело и настанила се међу нама, и ми смо гледали њену славу, славу Јединорођенога од Оца, пуног милости и истине.

¹⁵ Јован сведочи за њега и виче: »Ово је онај за кога сам рекао: ,Онај који за мном долази, већи је од мене, јер је био пре мене.«

¹⁶ Од његове смо пуноће сви примили, и то милост на милост. ¹⁷ Јер, Закон је дат преко Мојсија, а милост и истина дошли су преко Исуса Христа. ¹⁸ Бога нико никад није видео. Јединорођени Бог[§], који је у Очевој крилу – он га је објавио.

Сведочанство Јована Крститеља

(*Мт 3,1-12; Мк 1,2-8; Лк 3,15-17*)

¹⁹ А ово је било Јованово сведочанство када су Јудеји из Јерусалима послали свештенике и Левите да га упитају: »Ко си ти?«

²⁰ Он не одби да им призна, него им отворено рече: »Ја нисам Христос.«

²¹ »Па ко си онда?« упиташе га. »Јеси ли Илија?«

А он рече: »Нисам.«

»Јеси ли Пророк?«

Он одговори: »Не.«

²² Онда му рекоше: »Кажи нам ко си, да можемо да одговоримо онима који су нас послали. Шта ти кажеш за себе?«

²³ А он рече: »Ја сам ,глас онога који виче у пустињи: Поравнајте пут Господњи!«** као што каже пророк Исаија.«

*1:5 и тама је није обузела Или: али тама је није разумела.

†1:9 просветљује Или: обасјава.

‡1:9 сваког ... свет Или: сваког човека који долази на свет.

¶1:13 природним путем Дословно: од крви.

§1:18 Јединорођени Бог У неким рукописима стоји: Јединорођени Син Божији.

**1:23 Ис 40,3

²⁴ А неки од посланих били су фарисеји. ²⁵ Они га упиташе: »Зашто онда крштаваш ако ниси Христос, ни Илија, ни Пророк?«

²⁶ »Ја крштавам водом*«, одговори им он, »али међу вама стоји онај кога ви не познајете, ²⁷ онај који долази за мном. Њему ја нисам достојан ни ремење на обући да одвежем.«

²⁸ Ово се догодило у Витанији, с оне стране реке Јордан, где је Јован крштавао.

Исус је Божије Јагње

²⁹ Сутрадан Јован угледа Исуса како долази к њему, па рече: »Ево Јагњета Божијег, које односи грехе света! ³⁰ То је онај за кога сам рекао: „За мном долази човек који је од мене већи, јер је био пре мене.“ ³¹ Ја га нисам познавао, али сам дошао да крштавам водом, да би он могао да се објави Израелу.«

³² Затим је Јован овако сведочио: »Видео сам Духа како силази са неба као голуб и остаје на њему. ³³ Ја га не бих препознао, али ми је рекао Онај који ме је послао да крштавам водом: „На кога видиш да Дух силази и на њему остаје, то је онај који крштава Светим Духом.“ ³⁴ И ја сам видео и сведочим да је ово Син Божији.«

Први ученици

³⁵ Сутрадан је Јован опет био тамо са двојицом својих ученика.

³⁶ Угледавши Исуса како пролази, рече: »Ево Јагњета Божијег!«

³⁷ Када су она два ученика чула шта је рекао, пођоше за Исусом.

³⁸ Исус се осврну и виде их како иду за њим, па их упита: »Шта хоћете?«

Они му рекоше: »Раби« – што значи »Учитељу« – »где станујеш?«

³⁹ »Дођите и видећете«, рече им он.

И они одоше и видеше где станује и тога дана остадоше код њега. Било је око четири сата[†].

⁴⁰ Један од ове двојице који су чули Јована и пошли за Исусом био је Андреја, брат Симона Петра. ⁴¹ Он одмах нађе свога брата Симона, па му рече: »Нашли смо Месију!« – то јест Христа – ⁴² и одведе га к Исусу.

Исус га погледа и рече: »Ти си Симон син Јованов. Зваћеш се Кифа[‡] – што значи »Петар«[‡].

Исус позива Филипа и Натанаила

⁴³ Сутрадан Исус одлучи да иде у Галилеју, па нађе Филипа и рече му: »Пођи за мном.«

⁴⁴ Филип је био из Витсаиде, Андрејиног и Петровог града.

⁴⁵ Филип нађе Натанаила, па му рече: »Нашли смо онога о коме су писали Мојсије у Закону и пророци – Исуса из Назарета, Јосифовог сина!«

⁴⁶ »Зар из Назарета може да дође нешто добро?« упита га Натанаил.

А Филип му рече: »Дођи, па види.«

⁴⁷ Исус угледа Натанаила како долази к њему, па рече за њега: »Ево правог Израелца у коме нема лукавства.«

⁴⁸ »Одакле ме познајеш?« упита Натанаил.

А Исус му одговори: »Видео сам те док си још био испод смокве, пре него што те је Филип позвао.«

*1:26 водом Или: у води; исто и у 31. и 33. стиху.

†1:39 око четири сата Дословно: око десетог часа.

‡1:42 Кифа ... Петар »Кифа« на арамејском језику и »Петар« на грчком значи »стена«.

⁴⁹»Раби«, рече му Натанаил, »ти си Син Божији, ти си Цар Израела!«

⁵⁰»Зар верујеш зато што сам ти рекао да сам те видео испод смокве?« упита га Исус. »Видећеш и веће ствари од ових.«

⁵¹Онда рече: »Истину вам кажем: видећете отворено небо и Божије анђеле како узлазе и силазе на Сина човечијега.«

Свадба у Кани

2 Трећег дана је била свадба у Кани Галилејској. Била је тамо и Исусова мајка, ² а на свадбу су били позвани и Исус и његови ученици.

³Када је нестало вина, мајка рече Исусу: »Немају више вина.«

⁴»Шта ја имам с тобом, драга жено?« упита је Исус. »Мој час још није дошао.«

⁵Његова мајка рече слугама: »Учините све што вам каже.«

⁶А тамо је стајало шест камених посуда, од два до три метрита* свака, какве Јудеји користе за обредно прање.

⁷Исус рече слугама: »Напуните ове посуде водом«, и они их напунише до врха.

⁸Онда им рече: »Сад заграбите и однесите трпезару«, и они тако учинише.

⁹Трпезар окуси воду која је постала вино, па пошто није знао одакле је – иако су знале слуге које су заграбиле воду – позва младожењу ¹⁰ и рече му: »Сваки човек прво износи добро вино, а кад се гости напију, лошије. А ти си чувао добро вино све досад.«

¹¹Тако је Исус своје прво знамење учинио у Кани Галилејској и јавно

показао своју славу, па његови ученици повероваше у њега.

¹²После тога оде с мајком, браћом и ученицима у Кафарнаум, где остадоше неколико дана.

Исус у Храму

(Мт 21,12-13; Мк 11,15-17; Лк 19,45-46)

¹³Приближавала се јудејска Пасха, па Исус оде у Јерусалим. ¹⁴У Храму затече продавце волова, оваца и голубова, и мењаче новца који су тамо седели, ¹⁵ па од ужади направи бич и све их, заједно с овцама и воловима, истера из Храма. Мењачима разбаца новац и испреврта столове, ¹⁶ а продавцима голубова рече: »Носите то одавде и не правите пијацу од дома мога Оца!«

¹⁷А његови ученици се сетише да је записано:

»Изједа ме ревност за твој дом.«[†]

¹⁸Тада га Јудеји упиташе: »Којим знамењем ћеш нам доказати да ово смеш да чиниш?«

¹⁹»Порушите овај храм«, одговори им Исус, »и ја ћу га поново подићи за три дана.«

²⁰»Овај Храм је грађен четрдесет шест година«, рекоше Јудеји, »а ти ћеш га подићи за три дана!«

²¹Али храм о коме је он говорио било је његово тело. ²²Када је устао из мртвих, његови ученици се сетише шта је рекао, па повероваше Писмима и речима које је Исус изговорио.

²³А док је за Празник Пасхе био у Јерусалиму, многи видеше знамења која је чинио и повероваше у његово име. ²⁴Али сâм Исус њима није веровао[‡], јер их је све познавао. ²⁵И

*2:6 од два до три метрита 75 до 115 литара.

†2:17 Пс 69,9

‡2:24 Исус ... веровао Или: Исус се њима није поверавао.

није требало да му за човека неко сведочи, јер је и сâм знао шта је у човеку.

Исус и Никодим

3 А међу фарисејима је био човек по имену Никодим, јудејски поглавар.

² Он дође к Исусу ноћу и рече му: »Раби, знамо да си од Бога дошао као учитељ, јер нико не може да чини знамења која ти чиниш ако Бог није с њим.«

³ »Истину ти кажем«, рече му Исус, »ако се човек не роди поново*, не може да види Божије царство.«

⁴ »Како може човек да се роди кад је стар?« упита Никодим. »Не може, ваљда, други пут да уђе у утробу своје мајке и да се роди!«

⁵ »Истину ти кажем«, одговори му Исус, »ако се човек не роди од воде и Духа, не може да уђе у Божије царство. ⁶ Оно што је рођено од тела, тело је, а што је рођено од Духа, дух је. ⁷ Не чуди се што сам ти рекао да морате поново да се родите. ⁸ Ветар† дува где му је воља; чујеш му хук, али не знаш ни одакле долази ни куда иде. Тако је са сваким ко је рођен од Духа.«

⁹ А Никодим упита: »Како то може бити?«

¹⁰ »Ти си учитељ у Израелу«, одговори му Исус, »а то не знаш!

¹¹ Истину ти кажем: говоримо оно што знамо и сведочимо за оно што смо видели, али ви не прихватате наше сведочанство. ¹² О земаљским стварима сам вам говорио, па не верујете. Како ћете веровати ако вам

будем говорио о небеским? ¹³ Нико никад није узашао на небо осим онога који је са неба сишао – Сина човечијега. ¹⁴ И као што је Мојсије подигао змију у пустињи, тако мора да буде подигнут и Син човечији, ¹⁵ да свако ко у њега верује има вечни живот‡.«

¹⁶ Јер, Бог је толико волео свет да је дао свога јединорођеног Сина да ко год у њега верује не пропадне, него да има вечни живот. ¹⁷ Није Бог свога Сина послао у свет да свет осуди, него да се свет кроз њега спасе. ¹⁸ Ко у њега верује, не осуђује се, а ко не верује, већ је осуђен, јер није поверовао у име јединорођенога Божијег Сина. ¹⁹ А ово је та осуда: светлост је дошла на свет, али су људи више волели таму него светлост, јер су им дела била зла. ²⁰ Ко год чини зло, мрзи светлост и не излази на светлост, да његова дела не изађу на видело. ²¹ А ко живи у складу са истином¶, излази на светлост, да се покаже да су његова дела учињена у Богу.

Исус и Јован Крститељ

²² После тога Исус оде са ученицима у Јудеју. Тамо је боравио с њима и крштавао. ²³ А и Јован је крштавао у Енону близу Салима, јер је тамо било много воде, и људи су долазили и крштавали се. ²⁴ Било је то пре него што је Јован бачен у тамницу.

²⁵ А између Јованових ученика и неког Јудејина настаде препирка о обредном прању.

²⁶ Тада они дођоше Јовану и рекоше му: »Раби, онај што је био с тобом с оне стране реке Јордан, онај за кога

***3:3 поново** Или: одозго; исто и у 7. стиху.

†**3:8 Ветар** Иста грчка реч значи и »дух«.

‡**3:15 да свако ... живот** Или: да свако ко верује има вечни живот у њему.

¶**3:21 живи ... истином** Дословно: чини истину.

си сведочио, ено крштава и сви иду к њему.«

²⁷»Човек не може ништа да узме ако му није дато са неба«, одговори Јован. ²⁸»Сами сте ми сведоци да сам рекао: „Ја нисам Христос, него сам послан пред њим.“ ²⁹Ко има невесту, тај је младожења. А младожењин пријатељ, који стоји и слуша га, испуњен је радошћу док слуша младожењин глас. Та радост је моја, и сада је потпуна. ³⁰Он треба да расте, а ја да се смањујем.«

Онај који долази са неба

³¹Онај који долази одозго, над свима је, а ко је са земље, земаљски је и земаљски говори. Онај који долази са неба, над свима је. ³²Он сведочи за оно што је видео и чуо, али нико не прихвата његово сведочанство. ³³А ко прихвата његово сведочанство, потврђује да је Бог истинит. ³⁴Онај кога је Бог послао, Божије речи говори, јер Бог* не даје Духа на меру. ³⁵Отац воли Сина и све му је предао у руке. ³⁶Ко верује у Сина, има вечни живот, а ко се не покори Сину, неће видети живот, него на њему остаје Божији гнев.

Исус и Самарићанка

4 Када је Исус сазнао да су фарисеји чули да он стиче и крштава више ученика него Јован ²– иако сам Исус није крштавао, него његови ученици – ³оде из Јудеје и врати се у Галилеју.

⁴Морао је да прође кроз Самарију, ⁵па тако стиже у самаријски град који се зове Сихар, близу имања које је Јаков дао своме сину Јосифу. ⁶Тамо је био и Јаковљев бунар, па Исус,

уморан од пута, седе крај њега. Било је негде око поднева[†].

⁷Када је једна Самарићанка дошла да заграби воде, Исус јој рече: »Дај ми да пијем«, ⁸јер су његови ученици били отишли у град да купе хране.

⁹А Самарићанка му рече: »Зашто ти, Јудејин, тражиш да пијеш од мене, једне Самарићанке?« – пошто се Јудеји нису слагали са Самарићанима.

¹⁰»Када би знала Божији дар«, одговори јој Исус, »и ко је онај који ти каже: „Дај ми да пијем“, замолила би га, и он би ти дао живе воде.«

¹¹»Господару«, одврати жена, »немаш чиме ни да заграбиш воде, а бунар је дубок. Одакле ти онда жива вода? ¹²Зар си можда већи од нашег оца Јакова, који нам је дао овај бунар и пио из њега он и његови синови и стада?«

¹³»Ко год пије ову воду«, одговори јој Исус, »опет ће ожеднети, ¹⁴а ко пије воду коју му ја дајем, неће ожеднети довека. Вода коју му ја дајем постаће у њему извор воде која увире у вечни живот.«

¹⁵»Господару«, рече му жена, »дај ми те воде, да не жедним и да не морам да долазим овамо да заграбим воде.«

¹⁶»Иди и позови свога мужа«, рече јој Исус, »па се врати овамо.«

¹⁷А жена му одговори: »Немам мужа.«

»Добро кажеш: „Немам мужа“, одврати Исус. ¹⁸»Пет мужева си имала, а овај с којим си сада није ти муж. Истину си рекла.«

¹⁹»Господару«, рече жена, »видим да си пророк! ²⁰Наши праоци су се клањали Богу на овој гори, а ви Јудеји

*3:34 Бог Дословно: он.

†4:6 око поднева Дословно: око шестог часа.

кажете да му се треба клањати у Јерусалиму.«

²¹»Веруј ми, жено«, рече Исус, »долази час када се нећете клањати Оцу ни овде ни у Јерусалиму. ²²Ви се клањате оном што не познајете, а ми се клањамо оном што познајемо, јер спасење долази од Јудеја. ²³Али долази час – и већ је ту – када ће се истински клањаоци клањати Оцу у духу и истини, јер Отац баш такве клањаоце жели. ²⁴Бог је дух, и они који му се клањају, у духу и истини треба да му се клањају.«

²⁵А жена му рече: »Знам да ће доћи Месија, који се зове Христос. Када он дође, све ће нам објаснити.«

²⁶»Ја сам«, рече јој Исус, »ја који с тобом говорим.«

²⁷Тада се вратише ученици и зачудише се што разговара са женом. Али ниједан не упита: »Шта тражиш од ње?« ни: »Зашто с њом разговараш?«

²⁸А жена остави свој крчаг и оде у град, па рече људима: ²⁹»Дођите да видите човека који ми је рекао све што сам учинила. Да није он Христос?«

³⁰И они изађоше из града и кренуше к Исусу.

³¹А ученици су у међувремену молили Исуса: »Раби, једи.«

³²Али он им рече: »Ја имам да једем јело за које ви не знате.«

³³Тада ученици рекоше један другом: »Да му није неко донео да једе?«

³⁴Исус им рече: »Моје јело је да извршавам вољу Онога који ме је послао и да довршим његово дело. ³⁵Зар и ви не кажете: „Још четири месеца, па жетва?“ Кажем вам:

отворите очи и погледајте поља – зрела* су за жетву. ³⁶Жетелац већ прима плату и скупља род за вечни живот, да се и сејач и жетелац заједно радују. ³⁷У томе се обистињује изрека: „Један сеје, а други жање.“ ³⁸Ја сам вас послао да жањете оно око чега се нисте трудили. Други су се трудили, а ви сте пожњели плодове њиховог труда†.«

³⁹Многи Самарићани из онога града повероваше у Исуса због речи оне жене која је сведочила: »Рекао ми је све што сам учинила.«

⁴⁰А када су дошли к њему, замолише га да остане код њих, и он тамо остаде два дана. ⁴¹И још многи повероваше због његових речи.

⁴²Говорили су оној жени: »Сада више не верујемо због онога што си ти рекла, него зато што смо сами чули, и знамо да је ово заиста Спаситељ света.«

Излечење службениковог сина

(Мт 8,5-13; Лк 7,1-10)

⁴³После та два дана, Исус оде оданде у Галилеју, ⁴⁴иако је сам изјавио да је пророк без части у свом завичају. ⁴⁵Када је стигао, Галилејци га лепо примише, јер су видели шта је све учинио у Јерусалиму за време празника, пошто су и они били тамо.

⁴⁶Исус тако опет дође у Кану Галилејску, где је био претворио воду у вино. А тамо је био један царев службеник чији је син лежао болестан у Кафарнауму. ⁴⁷Када је чуо да је Исус из Јудеје дошао у Галилеју, дође к њему и замоли га да оде у Кафарнаум и излечи му сина, јер овај само што није умро.

*4:35 зрела Дословно: жута.

†4:38 пожњели ... труда Дословно: ушли у њихов труд.

⁴⁸ А Исус му рече: »Док не видите знамења и чуда, не верујете.«

⁴⁹ »Господару«, рече му царев службеник, »дођи док ми дете није умрло.«

⁵⁰ »Иди«, рече му Исус, »твој син ће живети.«

Човек поверова у то што му је Исус рекао и оде.

⁵¹ А док је још био на путу, сретеше га његове слуге с вешћу да му је син жив. ⁵² Он их упита када му је кренуло боље, а они му одговорише: »Грозница га је оставила јуче око један сат после подне*.«

⁵³ Дечаков отац се сети да му је баш тада Исус рекао: »Твој син ће живети.«

И поверова он и сви његови укућани.

⁵⁴ Било је то друго знамење које је Исус учинио пошто је дошао из Јудеје у Галилеју.

Излечење одузетог

5 После тога је био јудејски празник, па Исус оде у Јерусалим.

² А у Јерусалиму се, код Овчије капије, налази језерце које се на хебрејском зове Витезда[†] и има пет тремова. ³ У њима је лежало мноштво болесних: слепих, хромих и одузетих. ⁴ ‡

⁵ А био је тамо и један човек који је боловао тридесет осам година.

⁶ Када га је Исус угледао како лежи и сазнао колико дуго болује, упита га: »Хоћеш ли да оздравиш?«

⁷ »Господару«, одговори му болесни човек, »немам никога ко би ме, када

се вода заталаса, спустио у језерце, а док ја стигнем, неко је већ тамо пре мене.«

⁸ »Устани«, рече му Исус, »узми своју простирку и ходај.«

⁹ И човек одмах оздрави, узе своју простирку и прохода.

А тог дана је била субота, ¹⁰ па Јудеји рекосе излеченоме: »Субота је! Не смеш да носиш своју простирку!«

¹¹ »Онај који ме је излечио«, одговори им он, »рекао ми је: „Узми своју простирку и ходај.“

¹² А они га упиташе: »Ко је тај човек који ти је рекао: „Узми и ходај?“

¹³ Али излечени није знао ко је то био, јер се Исус изгубио у мноштву оних који су били на том месту.

¹⁴ После тога га Исус нађе у Храму, па му рече: »Ето, оздравио си. Немој више да грешиш, да те не снађе нешто горе.«

¹⁵ Тада човек оде и јави Јудејима да је Исус тај који га је излечио.

Живот кроз Сина

¹⁶ Зато што је тако нешто учинио у суботу, Јудеји почеше да прогоне Исуса.

¹⁷ А Исус им одговори: »Мој Отац стално[†] ради, па и ја радим.«

¹⁸ Због тога су Јудеји још више желели да га убију, јер је не само прекршио суботу него је и Бога назвао својим Оцем, изједначајући себе са Богом.

¹⁹ »Истину вам кажем«, рече им Исус, »Син не може ништа да учини

*4:52 око један сат после подне Дословно: око седмог часа.

†5:2 Витезда У неким рукописима стоји: Витзата; а у неким: Витсаида.

‡5:4 У неким мање поузданим рукописима стоји: одузетих, који су чекали да се вода заталаса. ⁴ С времена на време долазио би анђеол Господњи и заталасао воду. И ко год би први ушао у језерце пошто се вода заталаса, оздравио би без обзира на болест од које је патио.

†5:17 стално Дословно: све досад.

сам од себе, него само оно што види да чини Отац. Што год чини Отац, исто то чини и Син.²⁰ Јер, Отац воли Сина и показује му све што чини. А показаће му и већа дела од ових, па ћете се чудити.²¹ Јер, као што Отац васкрсава мртве и оживљава их, тако и Син оживљава оне које хоће.²² И Отац не суди ником, него је сав суд предао Сину,²³ да сви поштују Сина као што поштују Оца. Ко не поштује Сина, не поштује ни Оца, који га је послао.

²⁴»Истину вам кажем: ко чује моје речи и верује Ономе који ме је послао, има вечни живот и не долази на Суд, него је прешао из смрти у живот.²⁵ Истину вам кажем: долази час – и већ је ту – када ће мртви чути глас Сина Божијега и – који га чују – оживеће.²⁶ Као што Отац има живот у себи, тако је и Сину дао да има живот у себи²⁷ и дао му власт да суди, јер је он Син човечији.

²⁸»Не чудите се томе. Јер, долази време када ће сви који су у гробовима чути његов глас²⁹ и изаћи – они који су чинили добро, устаће у живот, а они који су чинили зло, устаће да буду осуђени.³⁰ Ја сâм од себе не могу ништа да учиним, него судим онако како чујем. А моја пресуда је праведна, јер не тражим да буде моја воља, него воља Онога који ме је послао.«

Сведочанства о Исусу

³¹»Ако сâм за себе сведочим, моје сведочанство није истинито.³² Један други сведочи за мене, и знам да је истинито сведочанство које је за мене дао.³³ Послали сте к Јовану, и он је сведочио за истину.³⁴ Није да ја прихватам људска сведочанства,

него вам ово говорим да се спасете.³⁵ Јован је био светиљка која гори и светли, а ви сте само неко време хтели да уживате у његовој светлости.

³⁶»Али ја за себе имам сведочанство боље од Јовановог, јер дела која ми је Отац дао да их довршим, управо ова која чиним, сведоче за мене – да ме је послао Отац.³⁷ А и сâм Отац, који ме је послао, сведочио је за мене. Никада му нисте чули глас ни видели му лик,³⁸ а ни његова Реч не пребива у вама, јер не верујете ономе кога је он послао.³⁹ Помно проучавате Писма, јер мислите да у њима имате вечни живот. И она сведоче за мене,⁴⁰ а ипак нећете да дођете к мени, да имате живот.

⁴¹»Не прихватам похвалу* од људи.⁴² Упознао сам вас и знам да у себи немате Божије љубави.⁴³ Дошао сам у име свога Оца, и не прихватате ме. Али, ако дође неко други у своје име, њега ћете прихватити!⁴⁴ А како бисте ми и веровали када прихватате похвалу један од другог, а не тражите похвалу од јединога Бога.

⁴⁵»Немојте да мислите да ћу вас ја оптуживати пред Оцем. Ваш тужилац је Мојсије, у кога се уздате.⁴⁶ Да верујете Мојсију, веровали бисте и мени, јер је он о мени писао.⁴⁷ А пошто не верујете оном што је он написао, како да верујете мојим речима?»

Исус храни пет хиљада људи

(Мт 14,13-21; Мк 6,30-44; Лк 9,10-17)

6 После тога Исус оде на другу обалу Галилејског – то јест Тиверијадског – мора,² а за њим пође силан народ, јер су видели знамења

*5:41 похвалу Или: славу; исто и у 44. и 45. стиху.

која је учинио на болеснима. ³ Исус се попе на гору и седе са својим ученицима. ⁴ (А приближавала се Пасха, јудејски празник.)

⁵ Када је подигао поглед и угледао силан народ како иде к њему, Исус упита Филипа: »Где можемо да купимо хлеба да ови једу?«

⁶ То је рекао да би га искушао, јер је већ знао шта ће учинити.

⁷ Филип му одговори: »Ни двеста динара* не би било довољно за више од залогоја хлеба за сваког.«

⁸ А један од његових ученика – Андреја, брат Симона Петра – рече Исусу: ⁹ »Овде је један дечак који има пет јечмених хлебова и две рибице, али шта је то на толике.«

¹⁰ Исус рече: »Нека људи поседају.«

На том месту је било много траве, па мушкарци, њих око пет хиљада, поседаше.

¹¹ Тада Исус узме оне хлебове, захвали Богу за њих, па их подели онима који су седели, а тако и рибе – и то колико год је ко хтео.

¹² Када су се најели, Исус рече својим ученицима: »Покупите преостале комадиће, да ништа не пропадне.«

¹³ И они их покупише и напунише дванаест корпи комадићима преосталим од пет јечмених хлебова које су људи јели.

¹⁴ Када су људи видели знамење које је Исус учинио, рекоше: »Ово је заиста Пророк који треба да дође на свет!«

¹⁵ А Исус је знао да намеравају да дођу и да га на силу прогласе за цара, па се опет повуче у гору, сасвим сâм.

Исус хода по води

(Мт 14,22-27; Мк 6,45-52)

¹⁶ Када је пало вече, његови ученици сиђоше до мора, ¹⁷ уђоше у чамац и отиснуше се преко мора ка Кафарнауму. Већ се било и смрачило, а Исус још није био дошао к њима. ¹⁸ И море се узбуркало од силног ветра који је задувао. ¹⁹ Када су превеслали око двадесет пет до тридесет стадија†, угледаше Исуса како хода по мору и приближава се чамцу, и уплашише се.

²⁰ А Исус им рече: »Ја сам. Не бојте се.«

²¹ Они хтедоше да га узму у чамац, али се чамац одмах створи на обали према којој су били кренули.

Исус је хлеб живота

²² Сутрадан народ који је остао на другој страни мора примети да је тамо само један чамац и да Исус није ушао у чамац са својим ученицима, него да су они отишли сами. ²³ А неки чамци из Тиверијаде пристадоше близу места где су јели хлеб пошто је Господ за њега захвалио Богу. ²⁴ Када је, дакле, народ видео да нема ни Исуса ни његових ученика, укрцаше се у чамце и одоше у Кафарнаум да га потраже.

²⁵ А када су га нашли на другој страни мора, упиташе га: »Раби, када си дошао овамо?«

²⁶ »Истину вам кажем«, одговори им Исус, »ви ме не тражите зато што сте видели знамења, него зато што сте јели хлеб и најели се. ²⁷ Радите, али не за пропадљиву храну, него за храну која траје до вечног живота, а њу ће

***6:7 двеста динара** Један динар је имао вредност једне наднице.

†**6:19 око ... стадија** Око пет до шест километара.

вам дати Син човечији, јер њега је потврдио* Бог Отац.«

²⁸ Они га упиташе: »Шта да учинимо да бисмо чинили Божија дела?«

²⁹ А Исус им одговори: »Ово је Божије дело: да верујете у онога кога је он послао.«

³⁰ Тада га они упиташе: »Које ћеш, дакле, знамење учинити, да га видимо и да ти поверујемо? Које је твоје дело? ³¹ Наши праоци су јели ману у пустињи, као што је записано: „Даде им хлеб са неба да једу.“[†]

³² »Истину вам кажем«, рече им Исус, »није вам Мојсије дао хлеб са неба, него вам мој Отац даје истински хлеб са неба. ³³ Јер, Божији хлеб је онај који силази са неба и даје живот свету.«

³⁴ »Госпoде«, рекоше му они, »дај нам увек тога хлеба.«

³⁵ А Исус им рече: »Ја сам хлеб живота. Ко дође к мени, неће огладнети, и ко у мене верује, неће никада ожеднети. ³⁶ Али рекао сам вам: видели сте ме, а ипак не верујете. ³⁷ Све што ми Отац даје, доћи ће к мени и нећу одбацити онога ко ми дође. ³⁸ Јер, нисам сишао са неба да извршавам своју вољу, него вољу Онога који ме је послао. ³⁹ А ово је воља Онога који ме је послао: да не изгубим ниједнога од оних које ми је дао, него да их васкрснем Последњегa дана. ⁴⁰ Јер, ово је воља мога Оца: ко год види Сина и верује у њега, да има вечни живот и да га ја васкрснем Последњегa дана.«

⁴¹ Тада Јудеји почеше да гунђају против њега зато што је рекао: »Ја сам хлеб који је сишао са неба.«

⁴² »Зар ово није Исус, Јосифов син?« рекоше. »Зар му не познајемо оца и мајку? Како сад говори: „Сишао сам са неба“?«

⁴³ »Не гунђајте међу собом«, рече им Исус. ⁴⁴ »Нико не може да дође к мени ако га не привуче Отац који ме је послао, и ја ћу га васкрснути Последњегa дана. ⁴⁵ У Пророцима пише: „Бог ће поучити све људе.“[‡] Ко год слуша Оца и научи, долази к мени. ⁴⁶ Нико није видео Оца осим онога који је од Бога – он је видео Оца. ⁴⁷ Истину вам кажем: ко верује, има вечни живот. ⁴⁸ Ја сам хлеб живота. ⁴⁹ Ваши праоци су јели ману у пустињи и помрли. ⁵⁰ А ово је хлеб који силази са неба – да га човек једе и да не умре. ⁵¹ Ја сам живи хлеб који је сишао са неба. Ко буде јео овај хлеб, живеће довека. Овај хлеб је моје тело, које ћу дати за живот света.«

⁵² Тада Јудеји почеше жестоко да расправљају међу собом, говорећи: »Како овај може да нам да своје тело да једемо?«

⁵³ »Истину вам кажем«, рече им Исус, »ако не једете тело Сина човечијегa и не пијете његову крв, немате живота у себи. ⁵⁴ Ко једе моје тело и пије моју крв, има вечни живот и ја ћу га васкрснути Последњегa дана. ⁵⁵ Моје тело је истинско јело и моја крв истинско пиће. ⁵⁶ Ко једе моје тело и пије моју крв, остаје у мени и ја у њему. ⁵⁷ Као што је мене послао живи Отац, и ја живим због Оца, тако ће и онај ко мене једе живети због мене. ⁵⁸ Ово је хлеб који је сишао са неба, и он није као онај који су јели ваши праоци у

***6:27 потврдио** Дословно: обележио печатом.

†**6:31** 2. Мојс 16,4 и 15; Нем 9,15; Пс 78,24-25

‡**6:45** Ис 54,13

пустињи и помрли. Ко једе овај хлеб, живеће довека.»

⁵⁹ Исус је ово изрекао док је учио народ у синагоги у Кафарнауму.

Речи вечнога живота

⁶⁰ Када су ово чули, многи његови ученици рекоше: »Тешке су то речи. Ко може да их прихвати?«^{*}

⁶¹ Исус је сам од себе знао да његови ученици гунђају, па им рече: »Зар вас ово учење саблажњава? ⁶² А шта ако будете видели Сина човечијега како иде горе, онамо где је био пре? ⁶³ Дух је оно што оживљава, а тело ништа не користи. Речи које сам вам говорио, дух су и живот су. ⁶⁴ Али има међу вама оних који не верују« – јер је од почетка знао који су они који неће веровати и ко је онај који ће га издати.

⁶⁵ Онда рече: »Зато сам вам и рекао да нико не може да дође к мени ако му није дато од Оца.«

⁶⁶ Тада се многи његови ученици вратише и више нису ишли с њим.

⁶⁷ Исус упита Дванаесторицу: »Да можда и ви не желите да одете?«

⁶⁸ »Коме да идемо, Госпoде?« одговори му Симон Петар. »Ти имаш речи вечнога живота, ⁶⁹ и ми верујемо и знамо да си ти Светац Божији.«

⁷⁰ А Исус им рече: »Зар нисам ја изабрао вас дванаесторицу? А ипак је један од вас ђаво!«

⁷¹ Рекао је то о Јуди, сину Симона Искаротског, јер је он био тај који ће га издати, иако је био један од Дванаесторице.

Исусова браћа не верују

7 После тога је Исус ишао по Галилеји, јер није хтео да иде у

Јудеју, пошто су Јудеји желели да га убију.

² Приближавао се јудејски Празник сеница, ³ па браћа рекоше Исусу: »Иди одавде и пођи у Јудеју, да твоји ученици виде дела која чиниш. ⁴ Јер, нико ко жели да буде познат, не ради у тајности. Кад већ све то чиниш, покажи се свету.«

⁵ Чак ни његова браћа нису веровала у њега.

⁶ А Исус им рече: »Моје време још није дошло, а за вас је свако време погодно. ⁷ Вас свет не може да мрзи, али мене мрзи, јер ја сведочим против њега, да су му дела зла. ⁸ Ви идите на празник, а ја још не идем онамо, јер моје време још није дошло.«[†]

⁹ И то рекавши, остаде у Галилеји.

Исус на Празнику сеница

¹⁰ Када су његова браћа отишла на празник, оде и он, али не јавно, него тајно.

¹¹ А Јудеји су га на празник тражили и говорили: »Где је онај?«

¹² У народу се о њему много шапутало. Једни су говорили: »Добар је«, а други: »Није, заводи народ.«
¹³ Али нико, због страха од Јудеја, није о њему говорио јавно.

¹⁴ Када је већ била половина празника, Исус оде у Храм и поче да учи народ.

¹⁵ Јудеји се зачудише, па рекоше: »Откуд овај зна Писма, а није учио?«

¹⁶ »Моје учење није моје, него Онога који ме је послао«, одговори им Исус.
¹⁷ »Ко хоће да извршава његову вољу, сазнаће да ли ово учење долази од Бога или ја говорим сам од себе. ¹⁸ Ко говори сам од себе, за себе тражи славу. А ко тражи славу за онога

* 6:60 *прихвати* Или: слуша.

† 7:8 *јер ... дошло* Или: јер се моје време још није испунило.

који га је послао, тај је истинит и у њему нема неправде. ¹⁹Зар вам није Мојсије дао Закон? А ипак нико од вас не извршава Закон. Зашто хоћете да ме убијете?»

²⁰»Опсео те демон«, одговори му народ. »Ко хоће да те убије?»

²¹»Учинио сам једно дело«, рече им Исус, »и сви се чудите. ²²Зато што вам је Мојсије дао обрезање – иако оно није од Мојсија, већ од праотаца – ви човека обрезујете чак и у суботу. ²³Па, ако човек може да буде обрезан у суботу, да не би био прекршен Мојсијев закон, зашто се љутите на мене што сам целог човека излечио у суботу? ²⁴Не судите по спољашњости, него судите праведно.«

Расправа о Исусовом пореклу

²⁵Тада неки Јерусалимљани рекоше: »Није ли ово онај кога хоће да убију? ²⁶А ево, он јавно говори и ништа му не кажу. Да нису поглавари заиста увидели да је он Христос? ²⁷Али ми знамо одакле је овај, а када Христос дође, нико неће знати одакле је.«

²⁸Док је учио народ у Храму, Исус повика: »Да, познајете ме! И знате одакле сам! Нисам дошао сам од себе. Али, истинит је Онај који ме је послао, кога ви не познајете. ²⁹А ја га познајем, јер ја сам од њега и он ме је послао.«

³⁰Тада они хтедоше да га ухвате, али нико не стави руку на њега, јер његов час још није био дошао.

³¹А многи из народа повероваше, па рекоше: »Зар ће Христос, када дође, учинити више знамења него што их је овај учинио?»

Исус предсказује свој одлазак

³²Фарисеји дочуше да народ то шапуће о Исусу, па првосвештеници и фарисеји послаше слуге да га ухвате.

³³А Исус рече: »Још само мало ћу бити с вама, па одлазим Ономе који ме је послао. ³⁴Тражићете ме, али ме нећете наћи, и где сам ја, ви не можете доћи.«

³⁵Тада Јудеји рекоше међу собом: »Куда то он намерава да иде да га ми не можемо наћи? Да неће да иде онима што су расејани међу Грцима и да учи Грке? ³⁶Шта значи то што је рекао: ‚Тражићете ме, али ме нећете наћи‘, и: ‚Где сам ја, ви не можете доћи‘?»

Реке живе воде

³⁷Последњег и најважнијег* дана празника, Исус стаде и повика: »Ако је неко жедан, нека дође к мени и нека пије. ³⁸Ко год верује у мене, као што каже Писмо, из њега ће потећи† реке живе воде.«

³⁹А то је рекао о Духу, кога је требало да приме они који у њега верују. Јер, тада Дух још није био дат, пошто Исус још није био прослављен.

Подвојеност у народу

⁴⁰Када су чули ове речи, многи из народа рекоше: »Овај је заиста пророк.«

⁴¹Други рекоше: »Ово је Христос.« А трећи упиташе: »Зар ће Христос доћи из Галилеје? ⁴²Зар Писмо не каже да ће Христос доћи из Давидовог потомства и из Витлејема, села у коме је Давид живео?»

⁴³Тако због Исуса настаде подвојеност у народу. ⁴⁴Неки чак

*7:37 најважнијег Или: највећег.

†7:38 из њега ће потећи Дословно: из утробе ће му потећи.

хтедоше и да га ухвате, али нико не стави на њега руке.

Поглавари не верују

⁴⁵ Слуге се вратише првосвештеницима и фарисејима, а они их упиташе: »Зашто га нисте довели?«

⁴⁶ »Нико никад није говорио као тај човек«, одговорише слуге.

⁴⁷ А фарисеји рекоше: »Зар је и вас завео? ⁴⁸ Да ли је неки поглавар или фарисеј поверовао у њега? ⁴⁹ Него, овај народ је проклет, јер не познаје Закон!«

⁵⁰ Тада им рече Никодим, онај што је раније био код Исуса, један од њих: ⁵¹ »Зар наш закон осуђује човека а да га прво не саслуша и не сазна шта чини?«

⁵² А они му одговорише: »Да ниси и ти из Галилеје? Проучи, па ћеш видети да пророк не долази из Галилеје.«

⁵³ И сваки оде својој кући.

Жена ухваћена у прељуби

8 Исус оде на Маслинску гору, ² па рано ујутро опет уђе у Храм. Сав народ дође к њему и он седе да их учи.

³ А учитељи закона и фарисеји доведоше једну жену ухваћену у прељуби. Поставише је у средину, ⁴ па му рекоше: »Учитељу, ова жена је ухваћена када је чинила прељубу. ⁵ Мојсије нам је у Закону заповедио да такве каменујемо. Шта ти кажеш на то?«

⁶ Упитали су то да га искушају, како би имали за шта да га оптуже.

А Исус се саже и поче да пише прстом по земљи.

⁷ Али, пошто су га и даље питали, он се исправи, па им рече: »Ко је од вас без греха, нека први баци камен на њу.«

⁸ И опет се саже и настави да пише по земљи.

⁹ Када су они то чули, изађоше један по један, почев од најстаријих. Тако остаде само он, и жена која је стајала у средини.

¹⁰ Тада се Исус исправи и упита је: »Жено, где су ови? Зар те нико није осудио?«

¹¹ »Нико, господару«, одговори она.

А Исус јој рече: »Онда те ни ја не осуђујем. Иди, и одсад више не греши.«^{*}

Истинитост Исусовог сведочанства

¹² Када им је Исус опет говорио, рече: »Ја сам светлост света. Ко иде за мнош, неће ходати у тами, него ће имати светлост живота.«

¹³ Тада му фарисеји рекоше: »Ти сам за себе сведочиш. Твоје сведочанство није истинито.«

¹⁴ »Ако и сведочим сам за себе«, одговори им Исус, »моје сведочанство је истинито, јер знам одакле сам дошао и куда идем. А ви не знате одакле сам дошао ни куда идем. ¹⁵ Ви судите по људским мерилима[†], а ја не судим ником. ¹⁶ А ако и судим, мој суд је истинит, јер нисам сâм, него сам са Оцем, који ме је послао. ¹⁷ Па и у вашем закону пише да је сведочанство двоје људи истинито. ¹⁸ Ја сведочим за себе, а за мене сведочи и Отац, који ме је послао.«

¹⁹ А они га упиташе: »Где је твој отац?«

^{*}8:11 У најранијим и најпоузданијим рукописима не налазе се стихови 7,53-8,11.

[†]8:15 по људским мерилима Дословно: по телу.

»Ви не познајете ни мене ни мога Оца«, одговори им Исус. »Да познајете мене, познавали бисте и мога Оца.«

²⁰ Ове речи је изговорио код ризнице док је учио народ у Храму, и нико га не ухвати, јер његов час још није био дошао.

Куда ја одлазим, ви не можете доћи

²¹ Исус им поново рече: »Одлазим, а ви ћете ме тражити, и умрећете у свом греху. Куда ја одлазим, ви не можете доћи.«

²² Тада Јудеји рекоше: »Да неће да се убије кад каже: „Куда ја одлазим, ви не можете доћи“?«

²³ А Исус им рече: »Ви сте одоздо, ја сам одозго. Ви сте од овог света, а ја нисам од овог света. ²⁴ Рекао сам вам да ћете умрети у својим гресима. Ако не поверујете да Ја јесам*, умрећете у својим гресима.«

²⁵ Они га упиташе: »Ко си ти?«

»Па шта вам од почетка говорим?« рече им Исус. ²⁶ »Имам много тога да кажем на вашу осуду. Али Онај који ме је послао истинит је и ја свету говорим оно што сам од њега чуо.«

²⁷ А они не схватише да им говори о Оцу.

²⁸ Зато им Исус рече: »Када подигнете Сина човечијега, тада ћете сазнати да Ја јесам и да ништа не чиним сам од себе, него да говорим оно што ме је научио Отац. ²⁹ А Онај који ме је послао, са мном је. Није ме оставио самог, јер ја увек чиним оно што је њему мило.«

³⁰ И док је то говорио, многи повероваше у њега.

Аврамова деца

³¹ Исус рече Јудејима који су у њега поверовали: »Ако се држите мога учења, заиста сте моји ученици. ³² Сазнаћете истину и истина ће вас ослободити.«

³³ »Ми смо Авраамови потомци«, одговорише му они, »и никад ником нисмо робовали. Како можеш да кажеш: „Постаћете слободни“?«

³⁴ »Истину вам кажем«, рече им Исус, »ко год чини грех, роб је греха. ³⁵ Роб не остаје у кући заувек, а син остаје. ³⁶ Па, ако вас Син ослободи, бићете стварно слободни. ³⁷ Знам да сте Авраамови потомци, али ви ипак хоћете да ме убијете, јер у вама нема места за моју реч. ³⁸ Говорим вам о оном што сам видео код Оца, а ви чините оно што сте чули од свога оца†.«

³⁹ »Наш отац је Авраам«, одговорише му они.

»Да сте Аврамова деца«, рече им Исус, »чинили бисте Аврамова дела. ⁴⁰ Али ви хоћете да убијете мене, човека који вам је говорио истину коју је чуо од Бога. Авраам није тако чинио. ⁴¹ Ви чините дела свога оца.«

»Ми нисмо рођени из блуда«, рекоше му. »Једног оца имамо – Бога!«

Ђавоља деца

⁴² А Исус им рече: »Кад би Бог био ваш отац, ви бисте ме волели, јер сам дошао од Бога и сад сам овде. Нисам дошао сам од себе, него ме је он послао. ⁴³ Зашто не разумете шта вам говорим? Зато што не можете да чујете моју реч. ⁴⁴ Ви сте од оца ђавола и хоћете да испуњавате жеље

*8:24 Ја јесам 2. Мојс 3,14; исто и у 28. и 58. стиху.

†8:38 Оца ... оца Или: Оца. Зато чините оно што сте чули од Оца.

свога оца. Он је човекоубица од почетка и није се држао истине, јер у њему нема истине. Када говори лажи, говори оно што му је својствено, јер је лажов и отац лажи.⁴⁵ А мени, зато што вам говорим истину, не верујете.⁴⁶ Који од вас може да ми докаже грех? Ако вам говорим истину, зашто ми не верујете?⁴⁷ Ко је од Бога, слуша Божије речи. Зато ви не слушате, јер нисте од Бога.«

Пре него што се Авраам родио, Ја јесам

⁴⁸Јудеји му рекоше: »Зар нисмо у праву кад кажемо да си ти Самарићанин и да си опседнут демоном?«

⁴⁹»Нисам опседнут демоном«, рече Исус, »него указујем поштовање своме Оцу, а ви ме не поштујете.⁵⁰ Не тражим славу за себе – има ко је тражи и ко суди.⁵¹ Истину вам кажем: ко се држи моје речи, неће видети смрти до века.«

⁵²»Сад знамо да си опседнут демоном«, рекоше Јудеји. »Авраам је умро, а тако и пророци, а ти кажеш: ,Ко се држи моје речи, неће окусити смрти до века.«⁵³ Ниси ваљда већи од нашег оца Авраама, који је умро. А и пророци су помрли. За кога се то ти издајеш?«

⁵⁴»Ако самог себе прослављам«, одговори Исус, »моја слава није ништа. Мене прославља мој Отац, за кога ви тврдите да је ваш Бог.⁵⁵ Ви га не познајете, али ја га познајем. Кад бих рекао да га не познајем, био бих лажов као и ви. Али ја га познајем и држим се његове Речи.⁵⁶ Ваш отац Авраам клицао је од радости што ће видети мој Дан – и видео га је и обрадовао се.«

⁵⁷»Немаш ни педесет година«, рекоше му Јудеји, »а видео си Авраама!«

⁵⁸»Истину вам кажем«, рече Исус, »пре него што се Авраам родио, Ја јесам!«

⁵⁹Тада они дограбише камење да га баце на њега, али Исус се сакри и изађе из Храма.

Излечење слепог од рођења

9 Док је пролазио онуда, угледа човека слепог од рођења.

²»Раби«, упиташе га његови ученици, »ко је згрешио, овај човек или његови родитељи, па се родио слеп?«

³»Није згрешио ни он, а ни његови родитељи«, рече Исус, »него је то зато да се на њему покажу Божија дела.

⁴Док је дан, треба да чиним дела Онога који ме је послао. Долази ноћ, када нико не може да ради.⁵ Док сам на свету, светлост сам света.«

⁶Када је то рекао, плуну на земљу и од плувачке направи блато, па слепоме блатом премаза очи.

⁷»Иди«, рече му, »умиј се у језерцу Силоаму« – што значи »Послан«.

И човек оде, уми се, па се врати гледајући.

⁸А његови суседи и они који су га раније виђали као просјака упиташе: »Зар ово није онај који је седео и просио?«

⁹Једни рекоше: »Он је«, а други: »Није, само личи на њега.«

А он рече: »Ја сам.«

¹⁰»Па како су ти се отвориле очи?« упиташе га.

¹¹»Човек који се зове Исус направио је блато и њиме ми премазао очи«, одговори им он, »и рекао ми: ,Иди на Силоам и умиј се.« И ја сам отишао, па кад сам се умио, прогледах.«

¹²»Где је он?« упиташе га.

А он рече: »Не знам.«

Фарисеји испитују излеченога

¹³Тада некадашњег слепога одведоше фарисејима. ¹⁴А оног дана када је Исус направио блато и отворио му очи била је субота. ¹⁵Зато га фарисеји упиташе о томе како је прогледао.

»Премазо ми је очи блатом«, рече им он, »и ја сам се умио и сада видим.«

¹⁶Тада неки фарисеји рекоше: »Овај човек није од Бога, јер не поштује суботу.«

А други упиташе: »Како може грешник да чини таква знамења?«

И међу њима дође до подвојености.

¹⁷Онда поново рекоше слепоме: »Шта ти кажеш за њега? Твоје очи је отворио.«

А он рече: »Он је пророк.«

¹⁸Али Јудеји не повероваше да је био слеп и да је прогледао док не позваше његове родитеље.

¹⁹»Је ли ово ваш син за кога кажете да се родио слеп?« упиташе их. »Како то да сад види?«

²⁰»Знамо да је ово наш син«, одговорише његови родитељи, »и знамо да се родио слеп. ²¹Али, како то да сад види и ко му је отворио очи, не знамо. Њега питајте. Пунолетан је и може сам за себе да говори.«

²²Његови родитељи су то рекли, јер су се бојали Јудеја, пошто су Јудеји одлучили да из синагоге избаце свакога ко Исуса призна за Христа. ²³Због тога његови родитељи рекоше: »Пунолетан је. Њега питајте.«

²⁴Тада Јудеји још једном позваше некадашњег слепога, па му рекоше

»Дај славу Богу.* Знамо да је тај човек грешник.«

²⁵А он им одговори: »Да ли је грешник, не знам. Знамо само да сам био слеп, а сада видим.«

²⁶»Шта ти је урадио?« упиташе га он. »Како ти је отворио очи?«

²⁷»Већ сам вам рекао«, одговори им он, »али нисте слушали. Зашто хоћете да то опет чујете? Да нећете и ви да постанете његови ученици?«

²⁸Тада га они извређаше, па му рекоше: »Ти си његов ученик, а ми смо Мојсијеви ученици. ²⁹Знамо да је Бог говорио Мојсију, а за овога не знамо ни одакле је.«

³⁰А човек им рече: »Баш чудно да не знате одакле је, а он ми је отворио очи. ³¹Знамо да Бог не услишава грешнике, већ услишава онога ко је побожан и ко извршава његову вољу. ³²Нико никад није чуо да је неко отворио очи човеку слепом од рођења. ³³Да овај није од Бога, не би могао ништа да учини.«

³⁴»Родио си се огрезао у гресима«, рекоше они, »а усуђујеш се нас да учиш!«

И избацише га напоље.

Духовно слепило

³⁵Исус је чуо да су га избацили, па га нађе и упита: »Верујеш ли у Сина човечијега?«

³⁶»А ко је он, господару«, рече овај, »да поверујем у њега.«

³⁷»Видео си га«, рече му Исус. »Он је онај који с тобом разговара.«

³⁸»Верујем, Господе«, рече он и поклони му се.

³⁹А Исус рече: »Ради суда сам дошао на овај свет – да прогледају они који не виде, а ослепе они који виде.«

*9:24 *Дај славу Богу* Свечано заклинање некога да каже истину (в. ИсНав 7,19).

⁴⁰То су чули фарисеји који су били с њим, па га упиташе: »Зар смо и ми слепи?«

⁴¹»Да сте слепи«, рече им Исус, »не бисте имали греха. Али, пошто кажете: ‚Видимо‘, ваш грех остаје.«

Пастир и његово стадо

10 »Истину вам кажем: ко не улази у овчији тор кроз врата, него улази на неки други начин, лопов је и разбојник. ²А ко улази кроз врата, пастир је овцама. ³Њему вратар отвара, а овце слушају његов глас. Он своје овце зове по имену и изводи их. ⁴Када све своје истера, иде испред њих, а овце иду за њим, јер му познају глас. ⁵За туђинцем неће ићи, него ће побећи од њега, јер туђинчев глас не познају.«

⁶Исус им исприча ову причу, али они не разумеше о чему им говори.

⁷Зато им он поново рече: »Истину вам кажем: ја сам врата овцама.

⁸Сви који су дошли пре мене, лопови су и разбојници, али их овце нису слушале. ⁹Ја сам врата. Ко кроз мене уђе, биће спасен. Улазиће и излазити и налазити испашу. ¹⁰Лопов долази само да украде, закоље и упропасти. Ја сам дошао да имају живот и да га имају у изобиљу.

¹¹»Ја сам добри пастир. Добри пастир полаже свој живот за овце.

¹²Најамник – пошто није пастир и пошто овце нису његове – гледа вука како долази, па оставља овце и бежи, а вук их граби и растерује. ¹³Јер, најамник је и није му стало до оваца.

¹⁴»Ја сам добри пастир. Ја познајем своје овце и моје овце познају мене ¹⁵– баш као што мене познаје Отац, а ја познајем Оца – и свој живот полажем за овце. ¹⁶Имам и других оваца, које нису из овога тора; и њих треба да доведем. И оне ће слушати

мој глас, и биће једно стадо, један пастир. ¹⁷Зато ме Отац воли, што свој живот полажем – да бих га опет узео.

¹⁸Нико га не узима од мене, него га ја сâм од себе полажем. Имам власт да га положим и власт да га опет узем. Ту заповест сам примио од свога Оца.«

¹⁹Због ових речи међу Јудејима опет настаде подвојеност. ²⁰Многи од њих рекоше: »Опседнут је демоном, па булазни. Зашто га слушате?«

²¹А други рекоше: »То нису речи опседнутога демоном. Зар демон може да отвори очи слепима?«

Јудеји не верују

²²У Јерусалиму се тада славио Празник освештања. Била је зима.

²³Исус је ходао Храмом, по Соломоновом трему, ²⁴а Јудеји га окружише, па му рекоше: »Докле ћеш нас држати у неизвесности? Ако си ти Христос, кажи нам отворено.«

²⁵»Рекао сам вам«, одговори им Исус, »али не верујете. Дела која чиним у име свога Оца – она за мене сведоче. ²⁶Али ви не верујете, јер нисте од мојих оваца. ²⁷Моје овце слушају мој глас и ја их познајем, и оне иду за мном. ²⁸Ја им дајем вечни живот и оне неће пропасти довека, нити ће их ко уграбити из моје руке.

²⁹Мој Отац, који ми их је дао, већи је од свих, и нико их не може уграбити из Очеве руке. ³⁰Ја и Отац једно смо.«

³¹Тада Јудеји поново дограбише камење да га каменују, ³²а Исус им рече: »Показао сам вам многа добра дела од Оца. За које од њих ме каменујете?«

³³»Не каменујемо те за добро дело«, одговорише му Јудеји, »него за хулу и зато што се ти, човек, издајеш за Бога.«

³⁴А Исус им рече: »Зар није записано у вашем закону: ‚Ја рекох:

богови сте*? ³⁵Ако је боговима назвао оне којима је дошла Божија реч – а Писмо се не може укинути – ³⁶како можете ономе кога је Отац освештао и послао на свет да кажете: „Хулиш“, зато што сам рекао да сам Син Божији? ³⁷Ако не чиним дела свога Оца, не верујте ми. ³⁸Али, ако их чиним, све ако мени и не верујете, верујте делима, да видите и спознате да је Отац у мени и да сам ја у Оцу.»

³⁹Тада они опет покушаше да га ухвате, али им он измаче из руку.

⁴⁰Исус се онда опет врати на другу страну реке Јордан, на место где је Јован раније крштавао, и тамо остаде.

⁴¹Многи дођоше к њему и рекоше: »Јован није учинио ниједно знамење, али све што је рекао за овога, истина је!«

⁴²И многи тамо повероваше у њега.

Лазарова смрт

11 Неки Лазар из Витаније, села Марије и њене сестре Марте, био је болестан. ²(Марија, чији је брат био болестан, била је она која је Господа помазала мирисном помашћу и обрисала му ноге својом косом.)

³Стога сестре поручише Исусу: »Госпode, ево болестан је онај кога волиш.«

⁴Када је Исус то чуо, рече: »Ова болест није на смрт, него на Божију славу, да се по њој прослави Син Божији.«

⁵А Исус је волео Марту и њену сестру и Лазара. ⁶Ипак, када је чуо да је Лазар болестан, остаде још два дана тамо где се налазио, ⁷па тек онда

рече својим ученицима: »Хајдемо опет у Јудеју.«

⁸»Раби«, рекоше му ученици, »тек што су Јудеји покушали да те каменују, а ти опет идеш онамо!«

⁹»Зар дан нема дванаест сати?« одговори им Исус. »Ко хода дању, не спотиче се, јер види светлост овога света. ¹⁰Али, ко хода ноћу, спотиче се, јер у себи нема светлости.«

¹¹То рече, а онда додаде: »Наш пријатељ Лазар је заспао, а ја идем да га пробудим.«

¹²»Госпode«, рекоше му ученици, »ако спава, оздравиће.«

¹³Али Исус је говорио о његовој смрти, а они су мислили да говори о природном сну.

¹⁴Тада им Исус отворено рече: »Лазар је умро, ¹⁵и због вас ми је драго што нисам био тамо, да поверујете. Него, хајдемо к њему.«

¹⁶Тада Тома звани Близнац рече осталим ученицима: »Хајдемо и ми, да погинемо с њим.«

Ја сам васкрсење и живот

¹⁷Када је Исус стигао, сазна да је Лазар у гробу већ четири дана. ¹⁸А Витанија је од Јерусалима удаљена свега неких петнаест стадија[†], ¹⁹па су многи Јудеји дошли к Марти и Марији да их теше због њиховог брата. ²⁰Када је Марта чула да Исус долази, пође му у сусрет, а Марија остаде код куће.

²¹»Госпode«, рече Марта Исусу, »да си био овде, мој брат не би умро. ²²Али ја и сад знам да ће ти Бог дати што год га замолиш.«

²³»Твој брат ће васкрснути«, рече јој Исус.

*10:34 Пс 82,6

†11:18 неких петнаест стадија Око три километра.

²⁴ А Марта му рече: »Знам да ће васкрснути о васкрсењу Последњег дана.«

²⁵ »Ја сам васкрсење и живот«, рече јој Исус. »Ко у мене верује, ако и умре, живеће, ²⁶ и ко год живи и верује у мене, неће умрети довека. Верујеш ли то?«

²⁷ А она му рече: »Да, Господе! Верујем да си ти Христос, Син Божији, који долази на свет.«

Исус плаче

²⁸ Када је то рекла, оде и позва своју сестру Марију на страну, па јој рече: »Учитељ је овде и зове те.«

²⁹ А ова, чим је то чула, брзо устаде и оде к њему. ³⁰ Исус још није био ушао у село, него је још био тамо где га је срела Марта. ³¹ Када су Јудеји који су били с њом у кући и тешили је видели да је Марија брзо устала и отишла, пођоше за њом, мислећи да иде на гроб да тамо плаче.

³² Марија стиже онамо где је био Исус и угледа га, па му паде пред ноге и рече: »Господе, да си био овде, мој брат не би умро.«

³³ Када је видео како плаче и како плачу Јудеји који су дошли с њом, Исус се дубоко потресе у души и узруја, ³⁴ па упита: »Где сте га положили?«

»Господе«, рекоше му, »дођи и види.«

³⁵ А Исус заплака.

³⁶ Тада Јудеји рекоше: »Гле колико га је волео!«

³⁷ Али неки од њих рекоше: »Зар он, који је слепоме отворио очи, није могао да учини да овај не умре?«

Исус васкрсава Лазара

³⁸ Исус се опет дубоко потресе у себи, па оде до гроба. Била је то пећина на коју је био наваљан камен.

³⁹ Исус рече: »Одмакните камен.«

»Господе«, одврати покојникова сестра Марта, »он заудара, већ му је четврти дан.«

⁴⁰ »Зар ти нисам рекао да ћеш видети Божију славу ако будеш веровала?« упита је Исус.

⁴¹ Тада одмакнуше камен, а Исус подиже поглед, па рече: »Оче, хвала ти што си ме услишио. ⁴² Знао сам да ме увек услишаваш, али ово рекох ради народа који овде стоји, да поверују да си ме ти послао.«

⁴³ Када је то изговорио, повика из свега гласа: »Лазаре, изађи!«

⁴⁴ И мртвац изађе, руку и ногу обавијених завојима, а лица повезаног убрусом.

А Исус им рече: »Скините то с њега и пустите га да иде.«

Завера против Исуса

(Мт 26,1-5; Мк 14,1-2; Лк 22,1-2)

⁴⁵ Многи Јудеји који су били дошли к Марији и видели шта је учинио повероваше у њега. ⁴⁶ Али неки од њих одоше фарисејима и испричаше им шта је Исус учинио.

⁴⁷ Тада првосвештеници и фарисеји сазваше Синедрион, па рекоше: »Шта да радимо? Тај човек чини многа знамења. ⁴⁸ Ако га пустимо да тако чини, сви ће поверовати у њега, и доћи ће Римљани и одузети нам ово место* и народ.«

⁴⁹ А један од њих – Кајафа, који је те године био првосвештеник – рече им: »Ништа ви не знате ⁵⁰ и не схватате да је за ваше добро да један човек умре

* 11:48 ово место Вероватно: Храм.

за народ радије него да цео народ пропадне.»

⁵¹ Он то не рече сам од себе, него, пошто је те године био првосвештеник, пророкова да ће Исус умрети за народ. ⁵² И не само за народ него и да би сабрао расејану Божију децу.

⁵³ Тако тога дана одлучише да га убију.

⁵⁴ Исус се стога више није отворено кретао међу Јудејима, него оде оданде у крај близу пустиње, у град који се звао Ефрем, па је тамо боравио са својим ученицима.

⁵⁵ Приближавала се јудејска Пасха и многи Јудеји из унутрашњости дођоше у Јерусалим пре Пасхе да се очисте. ⁵⁶ Тражили су Исуса и, стојећи у Храму, питали један другог: »Шта мислите? Зар неће доћи на празник?«

⁵⁷ А првосвештеници и фарисеји издадоше наредбу да, ко сазна где је Исус, то пријави, па да Исуса ухвате.

Помазање у Витанији

(Мт 26,6-13; Мк 14,3-9)

12 Шест дана пре Пасхе, Исус оде у Витанију, где је био Лазар, кога је васкрсао из мртвих. ² Тамо му спремише вечеру. Марта је служила, а Лазар је био међу онима који су с њим лежали за трпезом. ³ Тада Марија узе литру* скупоцене мирисне помасти од чистог нарда, помаза Исусове ноге и обриса их својом косом. И кућа се испуни мирисом помасти.

⁴ А Јуда Искариотски, један од Исусових ученика – који ће га касније издати – рече: ⁵ »Зашто се ова помаст

није продала за триста динара† и то поделило сиромасима?«

⁶ Он то не рече зато што му је било стало до сиромаша, него зато што је био крадљивац: код њега је била кеса с новцем, па је узимао оно што се у њу стављало.

⁷ Тада Исус рече: »Пусти је, нека то сачува за дан моје сахране.

⁸ Сиромаше ћете увек имати са собом, али мене нећете увек имати.«

Завера против Лазара

⁹ Силно мноштво Јудеја сазна да је Исус у Витанији, па одоше онамо, не само због Исуса него и због Лазара, кога је Исус васкрсао из мртвих. ¹⁰ А првосвештеници одлучише да убију и Лазара, ¹¹ јер су због њега многи Јудеји одлазили к Исусу и веровали у њега.

Исус улази у Јерусалим

(Мт 21,1-11; Мк 11,1-11; Лк 19,28-40)

¹² Сутрадан силан народ који је дошао на празник, пошто је чуо да Исус долази у Јерусалим, ¹³ узе палмове гране и изађе му у сусрет, вичући:

»Хосана!‡

„Благословен онај који долази у име Господа!‡

Благословен Цар Израелов!«

¹⁴ А Исус нађе магаре и узјаха га, као што је записано:

¹⁵ »Не бој се, Кћери сионска!

Ево твој цар долази јашући на младунчету магарицином.«[¶]

¹⁶ Његови ученици то нису испрва разумели, али када је Исус био прослављен, сетише се да је то било

***12:3 литру** Једна литра је износила око 340 грама.

†**12:5 триста динара** Један динар је имао вредност једне наднице.

‡**12:13** Пс 118,25-26

¶**12:15** Зах 9,9

написано о њему и да су му то учинили.

¹⁷ Народ који је био с Исусом када је позвао Лазара из гроба и васкрсао га из мртвих, сведочио је о томе. ¹⁸ Зато му силан народ и пође у сусрет, јер су чули да је управо он учинио то знамење.

¹⁹ А фарисеји су међу собом говорили: »Видите да се ништа не може. Ено цео свет оде за њим!«

Исус предсказује своју смрт

²⁰ Међу онима који су дошли да се поклоне Богу на празник било је и Грка. ²¹ Они дођоше к Филипу, који је био из Витсаиде у Галилеји, и замолише га, говорећи: »Господару, хтели бисмо да видимо Исуса.«

²² Филип оде и то рече Андреји, па Андреја и Филип одоше и то рекоше Исусу.

²³ »Дошао је час да се Син човечији прослави«, рече им Исус. ²⁴ »Истину вам кажем: ако пшенично зрно не падне на земљу и не умре, остаје само. А ако умре, доноси обилан род. ²⁵ Ко воли свој живот, изгубиће га, а ко мрзи свој живот на овоме свету, сачуваће га за вечни живот. ²⁶ Ко ми служи, иде за мном, и где сам ја, тамо ће бити и мој служитељ. Мој Отац ће указати част оном ко ми служи.

²⁷ »Душа ми је сада узнемирена, и шта да кажем? Оче, спаси ме од овог часа? Не, јер зато сам и дошао до овог часа. ²⁸ Оче, прослави своје име.«

Тада се са неба зачу глас: »Прославио сам и опет ћу прославити!«

²⁹ Народ који је тамо стајао и слушао рече да је загрмело. ³⁰ Други рекоше: »Анђео му је говорио.«

А Исус им рече: »Овај глас се није чуо ради мене, него ради вас. ³¹ Сада је суђење овоме свету. Сада ће владар овога света бити избачен напоље. ³² А ја – када будем подигнут са земље – све ћу људе привући к себи.«

³³ То рече да означи каквом смрћу ће умрети.

³⁴ Тада му народ рече: »Чули смо из Закона да Христос остаје довека. Како онда говориш да Син човечији треба да буде подигнут? Ко је тај Син човечији?«

³⁵ »Светлост ће још само кратко бити међу вама«, рече им Исус. »Ходајте док имате светлост, да вас не обузме тама. Јер, ко хода у тами, не зна куда иде. ³⁶ Док имате светлост, верујте у светлост, да будете синови светлости.«

Када је то изговорио, оде и сакри се од њих.

Јудеји и даље не верују

³⁷ Иако је Исус сва знамења учинио пред њима, они му не повероваше, ³⁸ да се испуне речи пророка Исаије, који је рекао:

»Госпoде, ко је поверовао нашој поруци

и коме се открила рука Господња?«^{*},

³⁹ Зато нису могли да поверују, јер је још Исаија рекао:

⁴⁰ »Заслепио им је очи

и отврднуо срце,

да очима не виде

и срцем не разумеју,

и не обратe се,

да их излечим.«[†]

⁴¹ Исаија је то рекао, јер је видео Исусову славу и говорио о њему.

⁴² Ипак, многи поглавари су веровали у њега, али то нису

* 12:38 Ис 53,1

† 12:40 Ис 6,10

признавали због фарисеја, да не би били изопштени из синагоге. ⁴³ Јер, више су волели људску славу од Божије.

⁴⁴ »Ко у мене верује, не верује у мене, него у Онога који ме је послао«, повика Исус. ⁴⁵ »И ко мене гледа, гледа Онога који ме је послао. ⁴⁶ Ја – Светлост – дошао сам на свет да нико ко у мене верује не остане у тами. ⁴⁷ Ко слуша моје речи, а не држи их се, ја му не судим. Јер, нисам дошао да свету судим, него да свет спасем. ⁴⁸ Ко ме одбацује и не прихвата моје речи, има свога судију: Реч коју сам изрекао – она ће му судити Последњег дана. ⁴⁹ Јер, ја нисам говорио сам од себе, него ми је сâм Отац, који ме је послао, заповедио шта да кажем и шта да говорим. ⁵⁰ А ја знам да је његова заповест вечни живот. То, дакле, што говорим, говорим онако како ми је рекао Отац.«

Исус пере ноге ученицима

13 Пре самог Празника Пасхе, знајући да је дошао његов час да пређе са овога света Оцу, Исус докраја показа љубав према својима, према онима које је волео на овом свету.

² Служила се вечера, а ђаво је у срце Јуде сина Симона Искаротског већ ставио мисао да изда Исуса. ³ Знајући да му је Отац све предао у руке и да је изашао од Бога и да се Богу враћа, ⁴ Исус устаде од вечере и скиде огртач, па узне убрус и опаса се. ⁵ Онда у лавор насу воде и поче да пере ноге ученицима и да их брише убрусом којим се опасао.

⁶ Тако стиже и до Симона Петра, који му рече: »Господе, зар ћеш ми ти прати ноге?«

⁷ »Ти сада не знаш шта ја чиним«, одговори му Исус, »али схватићеш касније.«

⁸ А Петар му рече: »Нећеш ти мени прати ноге никада!«

»Ако те не оперем«, одговори му Исус, »нећеш имати удела са мном.«

⁹ »Господе«, рече му Симон Петар, »онда немој само ноге, него и руке и главу!«

¹⁰ »Окупани не треба да опере ништа осим ногу, јер је цео чист«, рече му Исус. »И ви сте чисти, али не сви.«

¹¹ Знао је ко ће га издати, па је зато рекао: »Нисте сви чисти.«

¹² Када им је опрао ноге, узне свој огртач и поново леже за трпезу, па их упита: »Разумете ли то што сам вам учинио? ¹³ Ви ме зовете Учитељем и Господом, и добро кажете, јер то јесам. ¹⁴ Па ако сам ја, Господ и Учитель, опрао ноге вама, онда треба и ви да перете ноге један другом. ¹⁵ Дао сам вам пример, да и ви чините онако како сам ја учинио вама. ¹⁶ Истину вам кажем: слуга није већи од свога господара, ни посланик од онога који га је послао. ¹⁷ Пошто то знате, благо вама ако тако будете и чинили.«

Исус указује на издајника

(Мт 26,20-25; Мк

14,17-21; Лк 22,21-23)

¹⁸ »Не говорим о сваком од вас. Знам оне које сам изабрао. Али, нека се испуни Писмо: „Онај који је мој хлеб јео, своју пету подиже на мене.“^{с*}

¹⁹ Говорим вам сада, пре него што се догоди, да кад се догоди, поверујете

* 13:18 Пс 41,9

да Ја јесам*. ²⁰ Истину вам кажем: ко прима онога кога ја шаљем, мене прима, а ко прима мене, прима Онога који ме је послао.«

²¹ Када је то рекао, потресе се у души, па посведочи: »Истину вам кажем: један од вас ће ме издати.«

²² А ученици погледаше један другог, у недоумици о коме говори.

²³ Један од ученика – онај кога је Исус волео – лежао је одмах до Исусових груди, ²⁴ па му Симон Петар даде знак и рече: »Питај га о коме говори.«

²⁵ Овај се наслони Исусу на груди, па га упита: »Ко је тај, Господе?«

²⁶ А Исус му одговори: »Онај за кога умочим залагај у чинију и дам му га.«

Онда умочи залагај, узео га и даде Јуди сину Симона Искаротског, ²⁷ а после тог залагаја у Јуду уђе Сатана.

Тада му Исус рече: »Што чиниш, чини брзо.«

²⁸ Али ниједан од оних који су лежали за трпезом није знао зашто му је то рекао. ²⁹ Неки су, пошто је Јуда држао кесу с новцем, помислили да му је Исус рекао: »Купи шта нам треба за празник«, или да нешто да сиромасима. ³⁰ Тада Јуда, пошто је узео онај залагај, одмах изађе. А била је ноћ.

Нова заповест

³¹ Када је он изашао, Исус рече: »Сада се прославио Син човечији и Бог се прославио у њему. ³² Ако се Бог прославио у њему[†], и Бог ће њега прославити у себи, и прославиће га одмах. ³³ Пријатељи[‡], још само мало ћу бити с вама. Тражићете ме, али,

као што рекох Јудејима: ,Куда ја идем, ви не можете доћи', тако сада кажем и вама. ³⁴ Нову заповест вам дајем – да волите један другога. Као што сам ја волео вас, тако и ви волите један другога. ³⁵ По овом ће сви знати да сте моји ученици: ако будете имали љубави један за другога.«

Исус предсказује да ће га се Петар одрећи

(Мт 26,31-35; Мк 14,27-31; Лк 22,31-34)

³⁶ »Господе«, рече му Симон Петар, »куда ћеш?«

А Исус му одговори: »Куда ја идем, ти сада не можеш поћи за мном. Али поћи ћеш касније.«

³⁷ »Господе«, упита Петар, »зашто не могу поћи за тобом сада? За тебе ћу положити свој живот.«

³⁸ »Положићеш свој живот за мене?« рече Исус. »Истину ти кажем: петом се неће огласити док ме се три пута не одрекнеш.«

Пут, Истина и Живот

14 »Нека се ваше срце не узнемирава. Верујте у Бога и у мене верујте. ² У кући мога Оца има много станова. Да није тако, зар бих вам рекао: ,Идем да вам припремим место.'? ³ А када одем и припремим вам место, доћи ћу опет и узети вас к себи да и ви будете тамо где сам ја. ⁴ А куда ја идем, знате пут.«

⁵ »Господе«, рече му Тома, »не знамо куда идеш. Како можемо да знамо пут?«

⁶ »Ја сам Пут, Истина и Живот«, одговори Исус. »Нико не долази к

*13:19 2. Мојс 3,14

†13:32 Ако ... у њему У многим раним рукописима не стоји: Ако се Бог прославио у њему.

‡13:33 Пријатељи Дословно: Дечице.

Оцу, осим кроз мене. ⁷ Да познајете мене, познавали бисте* и мога Оца. Одсад га и познајете, и видели сте га.«

⁸ »Господе«, рече му Филип, »покажи нам Оца, и то ће нам бити довољно.«

⁹ »Толико времена сам с вама«, рече му Исус, »а ти ме, Филипе, још ниси упознао! Ко је видео мене, видео је Оца. Како можеш да кажеш: 'Покажи нам Оца'? ¹⁰ Зар не верујеш да сам ја у Оцу и да је Отац у мени? Речи које вам говорим не говорим сам од себе, него Отац, који живи у мени, чини своја дела. ¹¹ Верујте ми да сам ја у Оцу и Отац у мени. А ако не, верујте због самих дела. ¹² Истину вам кажем: ко верује у мене, чиниће дела која ја чиним. Чиниће и већа, јер ја одлазим к Оцу. ¹³ И што год замолите у моје име, учинићу, да се Отац прослави у Сину. ¹⁴ Ако ме нешто замолите у моје име, учинићу.«

Исус обећава да ће послати Светога Духа

¹⁵ »Ако ме волите, држаћете се мојих заповести, ¹⁶ а ја ћу молити Оца и он ће вам дати другог Помагача†, да буде с вама довека: ¹⁷ Духа истине, кога свет не може да прими, јер га не види и не познаје. Ви га познајете, јер борави с вама и биће у вама‡. ¹⁸ Нећу вас оставити као сирочад – доћи ћу к вама. ¹⁹ Још мало, и свет ме више неће видети, али ви ћете ме видети. Јер, ја живим, па ћете и ви живети. ²⁰ Тога дана ћете сазнати да сам ја у своме Оцу и да сте ви у мени, а ја у вама. ²¹ Ко има моје заповести и држи их се,

тај ме воли, а ко воли мене, њега ће волети и мој Отац. А волећу га и ја и показати му се.«

²² »Господе«, рече му Јуда, не Искариотски, »како то да ћеш се показати нама, а не свету?«

²³ »Ко ме воли, држаће се моје Речи«, одговори му Исус, »и мој Отац ће га волети, и ми ћемо доћи к њему и код њега се настанити. ²⁴ Ко ме не воли, не држи се моје Речи. А Реч коју слушате није моја, него Оца, који ме је послао.

²⁵ »Ово сам вам говорио док сам боравио с вама. ²⁶ А Помагач – Свети Дух – кога ће Отац послати у моје име, научиће вас свему и подсетити вас на све што сам вам рекао.

²⁷ »Мир вам остављам, свој мир вам дајем. Али, не дајем га онако како свет даје. Нека се не узнемирава ваше срце и нека се не плаши. ²⁸ Чули сте да сам рекао: 'Одлазим и вратићу вам се.' Да ме волите, радовали бисте се што одлазим к Оцу, јер Отац је већи од мене.

²⁹ »Ово сам вам рекао сада, пре него што се догоди, да поверујете када се догоди. ³⁰ Нећу више много с вама говорити, јер долази владар света. Он ми не може ништа, ³¹ али свет треба да сазна да ја волим Оца и да чиним онако како ми је Отац заповедио.

»Устаните, хајдемо одавде.«

Чокот и лоза

15 »Ја сам прави чокот, а мој Отац је виноградар. ² Он одсеца сваку лозу на мени која не доноси род и сваку која доноси род

*14:7 *Да познајете ... бисте* У неким рукописима стоји: Ако сте упознали мене, познаваћете.

†14:16 *Помагача* Или: Тешитеља; исто и у 26. стиху.

‡14:17 *и биће у вама* У неким раним рукописима стоји: и у вама је.

обрезује*, да више рода донесе. ³Ви сте већ чисти због Речи коју сам вам говорио. ⁴Останите у мени, и ја ћу у вама. Као што лоза не може да донесе род сама од себе ако не остане на чокоту, не можете ни ви ако не останете у мени. ⁵Ја сам чокот, а ви лозе. Ко остаје у мени, и ја у њему, много рода доноси, јер без мене не можете ништа. ⁶Ако неко не остане у мени, избацује се напоље као лоза и осуши се. Њу скупе, баце у ватру и спале. ⁷Ако останете у мени и моје речи остану у вама, замолите што год хоћете, и биће вам. ⁸Овим се прославља мој Отац: да много рода донесете и да budete моји ученици.

⁹»Као што је Отац волео мене, тако сам и ја волео вас. Останите у мојој љубави. ¹⁰Ако се држите мојих заповести, остаћете у мојој љубави, као што сам се и ја држао заповести свога Оца, па остајем у његовој љубави.

¹¹»Ово сам вам рекао да моја радост буде у вама и да ваша радост буде потпуна. ¹²Ово је моја заповест: да волите један другога као што сам ја волео вас. ¹³Нема веће љубави него свој живот положити за пријатеље. ¹⁴Ви сте моји пријатељи ако чините оно што вам заповедам. ¹⁵Више вас не зовем слугама, јер слуга не зна шта чини његов господар. Назвао сам вас пријатељима, јер сам вам обзнанио све што сам чуо од свога Оца. ¹⁶Нисте ви изабрали мене, него сам ја изабрао вас и одредио вас да идете и доносите род, и да ваш род остане, па да вам Отац да све што замолите у моје име.

¹⁷Ово вам заповедам: волите један другога.«

Свет мрзи ученике

¹⁸»Ако вас свет мрзи, знајте да је мене мрзео пре вас. ¹⁹Да сте од света, свет би вас волео као своје. Али, пошто нисте од света, него сам вас ја изабрао из света, због тога вас свет мрзи. ²⁰Сетите се изреке коју сам вам казао: „Слуга није већи од свога господара.“[†] Ако су прогнали мене, прогониће и вас. Ако су се држали моје Речи, држаће се и ваше. ²¹А све ће то чинити против вас због мене, јер не познају Онога који ме је послао. ²²Да нисам дошао и говорио им, не би имали греха. Али сада немају изговора за свој грех. ²³Ко мрзи мене, мрзи и мога Оца. ²⁴Да нисам међу њима учинио дела каква нико други није учинио, не би имали греха. А сада су видели, а ипак замрзеше и мене и мога Оца. ²⁵Али, треба да се испуни оно што је записано у њиховом закону: „Замрзеше ме без разлога.“[‡]

²⁶»А када дође Помагач[†], кога ћу вам послати од Оца – Дух истине који излази од Оца – он ће за мене сведочити. ²⁷А сведочићете и ви, јер сте од почетка са мном.

16»Ово сам вам рекао да се не саблазните. ²Изопштиће вас из синагоге. Штавише, долази време када ће сваки онај који убије некога од вас мислити да служи Богу. ³А то ће чинити, јер не познају ни Оца ни мене. ⁴Ово сам вам говорио да се, када дође време, сетите да сам вам

*15:2 *обрезује* Или: чисти.

†15:20 Јн 13,16

‡15:25 Пс 35,19; 69,4

†15:26 *Помагач* Или: Тешитељ; исто и у 16,7.

рекао. У почетку вам ово нисам рекао, јер сам био с вама.»

Дело Светога Духа

⁵»Али сада одлазим Ономе који ме је послао, а ниједан од вас ме не пита: „Куда одлазиш?“ ⁶Него, зато што сам вам то рекао, жалост вам је испунила срце. ⁷Али говорим вам истину: боље је за вас да ја одем. Јер, ако не одем, неће вам доћи Помагач; а ако одем, послаћу вам га. ⁸Када он дође, доказаће да је свет у заблуди* у погледу греха, праведности и суда. ⁹У погледу греха – зато што не верују у мене; ¹⁰у погледу праведности – зато што идем к Оцу и више ме нећете видети; ¹¹у погледу суда – зато што је осуђен владар овога света.

¹²»Још бих много тога имао да вам кажем, али то сада не бисте могли да поднесете. ¹³Али, када дође он, Дух истине, упутиће вас у сву истину. Он неће говорити сам од себе, него ће говорити оно што чује и најавити вам оно што долази. ¹⁴Он ће ме прославити, јер ће од мога узимати и вама најављивати. ¹⁵Све што Отац има, моје је. Зато сам рекао: „Од мога ће узимати и вама најављивати“.

¹⁶»Још мало, и више ме нећете видети, а онда још мало, па ћете ме видети.«

Жалост ученика преокренуће се у радост

¹⁷Тада неки од његових ученика упиташе један другог: »Шта је то што нам каже: „Још мало, и нећете ме видети, а онда још мало, па ћете ме видети“, и: „Зато што одлазим к Оцу“?«

¹⁸Говорили су, дакле: »Шта је то што каже: „још мало“? Не знамо о чему говори.«

¹⁹А Исус је знао да хоће да га питају, па им рече: »Расправљајте међу собом о оном што сам рекао: „Још мало, и нећете ме видети, а онда још мало, па ћете ме видети“.²⁰ Истину вам кажем: плакаћете и туговати, а свет ће се радовати. Бићете жалосни, али ваша жалост ће се преокренути у радост. ²¹Жена је жалосна док рађа, јер је дошао њен час. Али, када се дете роди, она се више не сећа муке, јер је радосна што је човек дошао на свет. ²²Тако сте и ви сада жалосни, али ја ћу вас опет видети и ваше срце ће се радовати, и нико неће моћи да вам одузме ту радост. ²³И тога дана ме ништа нећете питати. Истину вам кажем: што год замолите Оца у моје име, даће вам. ²⁴До сада ништа нисте молили у моје име. Молите, и добићете – да ваша радост буде потпуна.«

Ја сам победио свет

²⁵»Ово сам вам говорио у причама. Долази време када вам више нећу говорити у причама, него ћу вам Оца објављивати отворено. ²⁶Тога дана ћете молити у моје име. Не кажем да ћу ја молити Оца за вас, ²⁷јер вас и сâм Отац воли зато што сте волели мене и поверовали да сам изашао од Бога. ²⁸Од Оца сам изашао и дошао на свет. Сада напуштам свет и одлазим к Оцу.«

²⁹Тада његови ученици рекоше: »Ево, сада нам говориш отворено; не казујеш нам никакву причу. ³⁰Сада знамо да све знаш и немаш потребу да те неко нешто пита. Зато верујемо да си дошао од Бога.«

³¹А Исус им рече: »Зар сада верујете? ³²Ево, долази час – дошао је – када ћете се разбежати сваки на

* 16:8 дође ... у заблуди Или: дође, разоткриће кривицу света.

своју страну и мене оставити самог. Али ја нисам сâм, јер је са мном Отац. ³³Ово сам вам рекао да бисте у мени имали мир. У свету имате невољу, али будите храбри – ја сам победио свет.»

Исус се моли за себе

17 Када је то изговорио, Исус подиже поглед ка небу, па рече: »Оче, дошао је час: прослави Сина, да би Син прославио тебе. ²Јер, ти си му дао власт над свим људима*, да свима које си му дао дâ вечни живот. ³А ово је вечни живот: да упознају тебе, јединога истинитог Бога, и онога кога си послао – Исуса Христа. ⁴Ја сам тебе прославио на земљи довршивши дело које си ми дао да га извршим. ⁵Сада ти прослави мене код себе, Оче, истом оном славом коју сам имао код тебе пре него што је свет постао.«

Исус се моли за ученике

⁶»Објавио сам твоје име људима које си ми дао из овога света. Били су твоји, али ти си их дао мени и они су се држали твоје Речи. ⁷Сада знају да је од тебе све што си ми дао. ⁸Јер, дао сам им речи које си ти дао мени и они су их прихватили и заиста спознали да сам од тебе, и поверовали су да си ме ти послао. ⁹За њих молим. Не молим за свет, него за оне које си ми дао, јер су твоји. ¹⁰Све што је моје, твоје је, и што је твоје, моје је – а ја сам се у њима прославио. ¹¹Ја више нисам у свету, али они су у свету, а ја долазим к теби. Свети Оче, чувај их својим именом, које си ми дао, да буду једно као и ми. ¹²Док сам био с њима, чувао сам их именом које си ми

дао. Сачувао сам их и ниједан од њих није пропао, осим сина пропасти, да се испуни Писмо.

¹³»Сада долазим к теби, али ово говорим док сам још у свету, да би они имали пуноћу моје радости у себи. ¹⁴Предао сам им твоју Реч, а свет их је замрзео, јер нису од света, као што ни ја нисам од света. ¹⁵Не молим да их узмеш са света, него да их сачуваш од зла. ¹⁶Они нису од света, као што ни ја нисам од света. ¹⁷Осветштај их истином – твоја Реч је истина. ¹⁸Као што си ти мене послао у свет, тако сам и ја њих послао у свет ¹⁹и самога себе осветштавам за њих, да и они буду осветштани истином.«

Исус се моли за све који верују

²⁰»Али, не молим само за њих, него и за оне који ће на њихову реч поверовати у мене, ²¹да сви буду једно као што си ти, Оче, у мени и ја у теби. Нека и они буду у нама, да свет поверује да си ме ти послао. ²²Дао сам им славу коју си ти дао мени, да буду једно као што смо ми једно ²³– ја у њима, а ти у мени – да буду савршено уједињени, да свет спозна да си ме ти послао и да си и њих волео као што си волео мене.

²⁴»Оче, хоћу да они које си ми дао буду са мном тамо где сам ја и да гледају моју славу, коју си ми дао јер си ме волео пре постанка света. ²⁵Праведни Оче, иако те свет не познаје, ја те познајем, а и ови знају да си ме ти послао. ²⁶Обзнанио сам им твоје име и обзнанићу, да љубав којом си ме заволео буде у њима, и ја у њима.«

* 17:2 над свим људима Дословно: над сваким телом.

Исус издан и ухваћен

(Мт 26,47-56; Мк
14,43-50; Лк 22,47-53)

18 Када је ово изговорио, Исус оде са својим ученицима на другу страну потока Кедрона. Тамо је био један врт, па он и његови ученици уђоше у њега. ²А знао је за то место и Јуда, његов издајник, јер се Исус тамо често састајао са својим ученицима. ³Он узе чету војника, а од првосвештеника и фарисеја слуге, па дође онамо са бакљама, светиљкама и оружјем.

⁴Исус, знајући шта ће се све с њим догодити, изађе и упита их: »Кога тражите?«

⁵»Исуса Назарећанина«, одговорише му.

А он им рече: »Ја сам*.«

С њима је стајао и Јуда, његов издајник. ⁶А када им је рекао: »Ја сам«, они устукнуше и падоше на земљу.

⁷Онда их Исус опет упита: »Кога тражите?«

А они рекоше: »Исуса Назарећанина.«

⁸»Рекох вам: Ја сам. Па, пошто мене тражите, пустите ове да иду« ⁹– да се испуни оно што је рекао: »Нисам изгубио ниједнога од оних које си ми дао.«[†]

¹⁰А Симон Петар је имао мач, па га потезе, удари првосвештениковог слугу и одсече му десно ухо. Слуга се звао Малх.

¹¹Исус рече Петру: »Врати мач у корице. Зар да не испијем чашу коју ми је Отац дао?«

Исус пред Аном

(Мт 26,57-58; Мк 14,53-54; Лк 22,54)

¹²Тада чета, њен заповедник и јудејске слуге ухватише Исуса и везаше га, ¹³па га најпре одведоше Ани, тасту Кајафе, који је био првосвештеник те године. ¹⁴А Кајафа је био онај који је Јудејима саветовао: »Боље је да један човек умре за народ.«[‡]

Петрово прво одрицање

(Мт 26,69-70; Мк
14,66-68; Лк 22,55-57)

¹⁵За Исусом пођоше Симон Петар и још један ученик. Тог ученика је првосвештеник познавао, па он са Исусом уђе у првосвештениково двориште, ¹⁶а Петар остаде напољу пред капијом. Тада изађе онај други ученик, кога је првосвештеник познавао, поразговара с вратарком, па уведе Петра унутра.

¹⁷Слушкиња која је пазила на врата упита Петра: »Да ниси и ти један од ученика овога човека?«

»Нисам«, рече Петар.

¹⁸А слуге и стражари су наложили ватру и стајали око ње и грејали се, јер је било хладно, па је и Петар стајао с њима и грејао се.

Првосвештеник испитује Исуса

(Мт 26,59-66; Мк
14,55-64; Лк 22,66-71)

¹⁹У међувремену је првосвештеник испитивао Исуса о његовим ученицима и о његовом учењу.

²⁰»Ја сам свету говорио отворено«, одговори му Исус. »Увек сам учио народ у синагоги и у Храму, где се

*18:5 2. Мојс 3,14; исто и у 6. и 8. стиху.

†18:9 Јн 6,39

‡18:14 Јн 11,49-50

сви Јудеји окупљају, и ништа нисам говорио у тајности. ²¹ Зашто питаш мене? Питај оне који су чули шта сам им говорио. Они знају шта сам рекао.»

²² Када је то рекао, ошамари га један слуга који је тамо стајао и рече: »Зар тако одговараш првосвештенику!«

²³ »Ако сам зло говорио«, одговори му Исус, »докажи шта је зло. А ако сам добро, зашто ме удараш?«

²⁴ Тада га Ана, везаног, посла првосвештенику Кајафи.

Петрово друго и треће одрицање

(Мт 26,71-75; Мк 14,69-72; Лк 22,58-62)

²⁵ Док је Симон Петар стајао и грејао се, упиташе га: »Да ниси и ти један од његових ученика?«

А он порече рекавши: »Нисам.«

²⁶ Један од првосвештеникових слугу – рођак онога коме је Петар одсекао ухо – рече: »Зар те нисам видео с њим у врту?«

²⁷ А Петар опет порече, и одмах се огласи петао.

Исус пред Пилатом

(Мт 27,1-2, 11-14; Мк 15,1-5; Лк 23,1-5)

²⁸ Исуса одведоше из Кајафине куће у преторијум. Било је рано јутро, па не хтедоше да уђу у преторијум, да не постану нечисти, него да могу да једу пасхалну вечеру.

²⁹ Стога Пилат изађе пред њих и рече: »Какву оптужбу износите против овога човека?«

³⁰ »Да тај човек није злочинац«, одговорише му они, »не бисмо ти га предавали.«

³¹ Тада им Пилат рече: »Узмите га ви, па му судите по свом закону.«

»Ми не смемо никог да убијемо«, одговорише му Јудеји ³² – да се

испуни оно што је Исус рекао о смрти каквом је требало да умре.

³³ Пилат онда опет уђе у преторијум, позва Исуса, па га упита: »Јеси ли ти цар Јудеја?«

³⁴ »Говориш ли то сам од себе«, рече Исус, »или су ти други говорили о мени?«

³⁵ »Зар сам ја Јудејин?« рече Пилат. »Твој народ и првосвештеници предали су те мени. Шта си учинио?«

³⁶ »Моје царство није од овога света«, одговори Исус. »Када би моје царство било од овога света, моји би се поданици борили да не будем предат Јудејима. Али моје царство није одавде.«

³⁷ Тада му Пилат рече: »Дакле, ипак си цар!«

А Исус одговори: »Тако је као што кажеш: цар сам. Ја сам се за ово родио и за ово дошао на свет: да сведочим за истину. Ко год је од истине, слуша мој глас.«

³⁸ »Шта је истина?« рече му Пилат.

Исус осуђен на смрт

(Мт 27,15-31; Мк 15,6-20; Лк 23,13-25)

Када је то рекао, Пилат опет изађе пред Јудеје, па им рече: »Не налазим му никакву кривицу. ³⁹ А ваш је обичај да вам за Пасху једнога ослободим. Хоћете ли, дакле, да вам ослободим цара Јудеја?«

⁴⁰ А они повикаше: »Не њега, него Вараву!«

А Вараву је био разбојник.

19 Тада Пилат узео Исуса и даде га избичују. ² Војници исплетоше венац од трња и ставише му га на главу, па га огрнуше пурпурним огртачем. ³ Онда су му прилазили и говорили: »Здраво, царе Јудеја!« и шамарали га.

⁴ Пилат поново изађе напоље, па им рече: »Ево, изводим вам га напоље, да знате да му нисам нашао никакву кривицу.«

⁵ Тада Исус изађе напоље, с венцем од трња и у пурпурном огртачу, а Пилат рече: »Ево човека!«

⁶ Када су га првосвештеници и слуге угледали, повикаше: »Распни га! Распни га!«

»Ви га узмите, па га распните«, рече им Пилат, »јер ја му нисам нашао кривицу.«

⁷ А Јудеји му одговорише: »Ми имамо Закон, и по Закону он мора да умре, јер је тврдио да је Син Божији!«

⁸ Када је Пилат то чуо, још више се уплаши, ⁹ па опет уђе у преторијум и упита Исуса: »Одакле си?«

Али Исус му не одговори.

¹⁰ Тада му Пилат рече: »Зар мени не одговараш? Зар не знаш да имам власт да те ослободим и власт да те распнем?«

¹¹ »Не би ти имао никакве власти нада мношћом«, одговори му Исус, »да ти није дата са неба*. Зато је већи грех онога који ме је теби предао.«

¹² Отада је Пилат настојао да га ослободи.

Али Јудеји су викали: »Ако га ослободиш, ниси царев пријатељ! Ко год се издаје за цара, противи се цару!«

¹³ Када је то чуо, Пилат изведе Исуса напоље и седе на судијску столицу, на месту које се зове Камени плочник – хебрејски: Гавата. ¹⁴ А био је Дан припреме за Пасху, око поднева†.

Пилат рече Јудејима: »Ево вашег цара!«

¹⁵ А они повикаше: »Води га! Води га! Распни га!«

»Зар да распнем вашег цара?« упита их Пилат.

А првосвештеници му одговорише: »Ми немамо цара осим цезара!«

¹⁶ Тада га Пилат предаде војницима да га распну, и они га преузеше.

Распеће

(Мт 27,32-44; Мк 15,21-32; Лк 23,26-43)

¹⁷ Носећи свој крст, Исус изађе на такозвано Лобањско место – које се на хебрејском зове Голгота – ¹⁸ где га распеше. А с њим распеше још двојицу – један је био с једне стране, други са друге, а Исус у средини.

¹⁹ Пилат написа натпис и стави га на крст. На њему је писало: ИСУС НАЗАРЕЋАНИН, ЦАР ЈУДЕЈА. ²⁰ Тај натпис прочиташе многи Јудеји, јер је место где је Исус био распет било близу града. А био је написан на хебрејском, латинском и грчком језику.

²¹ Првосвештеници рекоше Пилату: »Немој да пишеш: 'цар Јудеја', него да је он рекао да је цар Јудеја.«

²² А Пилат им одговори: »Што написах – написах.«

²³ Када су распели Исуса, војници узеше његову одећу и поделише је на четири дела – за сваког војника по део. Узеше и његову кошуљу, али је она била без шавова, јер је одозго до доле била исткана у једном комаду.

²⁴ Тада рекоше један другом: »Хајде да је не цепамо, него да бацимо коцку за њу, да видимо коме ће припасти« – да се испуни Писмо које каже: »Моју одећу поделише међу собом

* 19:11 са неба Дословно: одозго.

† 19:14 око поднева Дословно: око шестог часа.

и бацише коцку за моје одело.»*

И војници тако и учинише.

²⁵ А поред Исусовог крста стајале су његова мајка, њена сестра, Марија Клопина и Марија Магдалина.

²⁶ Исус виде мајку и ученика кога је волео како стоји поред ње, па рече мајци: »Драга жено, ево ти сина.«

²⁷ Затим рече ученику: »Ево ти мајке.«

И од тога часа ученик је узео к себи.

Исусова смрт

(Мт 27,45-56; Мк 15,33-41; Лк 23,44-49)

²⁸ После тога, знајући да је све довршено, Исус рече, да би се испунило Писмо: »Жедан сам.«

²⁹ А тамо је стајала посуда пуна сирћета, па сунђер натопљен сирћетом натакоше на испову стабљику и принеше његовим устима.

³⁰ Чим је узео сирће, Исус рече: »Довршено је«, па спусти главу и издахну.

³¹ Пошто је био Дан припреме[†], Јудеји замолише Пилата – да тела не би остала на крсту и у суботу, јер је те суботе био Велики дан[‡] – да им се поломе ноге, а тела скину.

³² И војници дођоше и поломише ноге првом и другом човеку који су били распети с Исусом. ³³ А када су дошли до Исуса, видеше да је већ умро, па му не поломише ноге, ³⁴ него му један војник копљем прободе ребра. И одмах потекоше крв и вода.

³⁵ За ово сведочи онај који је то видео и његово сведочанство је истинито, и он зна да говори истину, па сведочи да и ви поверујете – ³⁶ то се догодило да се испуни Писмо: »Ниједна кост му неће бити поломљена.«[†]

³⁷ А једно друго Писмо каже: »Гледаће онога кога су проболи.«[§]

Исусова сахрана

(Мт 27,57-61; Мк 15,42-47; Лк 23,50-56)

³⁸ После тога Јосиф из Ариматеје, који је био Исусов ученик – али тајни, због страха од Јудеја – замоли Пилата да однесе Исусово тело. Пилат му допусти, па он дође и однесе тело. ³⁹ А дође и Никодим, који је оно раније дошао к Исусу ноћу, и донесе око сто литри^{**} мешавине смирне и алоја. ⁴⁰ Тада узеше Исусово тело и увише га у платнене завоје с мирисима, као што Јудеји обично сахрањују. ⁴¹ А код места где је Исус био распет налазио се врт, и у врту нов гроб у коме још нико није био сахрањен. ⁴² Због тога што је био јудејски Дан припреме и што је гроб био близу, Исуса положише у њега.

Васкрсење

(Мт 28,1-10; Мк 16,1-8; Лк 24,1-12)

20 Рано ујутро првога дана седмице, док је још био мрак, Марија Магдалина дође на гроб и виде да је камен одмакнут са гроба, ² па трчећи оде Симону Петру и оном другом ученику, кога је Исус волео, и

*19:24 Пс 22,18

†19:31 Дан припреме То јест: петак.

‡19:31 Велики дан То јест: Пасха.

§19:36 Пс 34,20; 2. Мојс 12,46; 4. Мојс 9,12

§19:37 Зах 12,10

**19:39 око сто литри Око 34 килограма.

рече им: »Однели су Господа из гроба и не знамо где су га ставили!«

³Тада Петар и онај други ученик изађоше и кренуше према гробу. ⁴Обојица су трчали заједно, али је онај други ученик трчао брже од Петра и први стигао до гроба. ⁵Он се саже и угледа завоје који су тамо лежали, али не уђе. ⁶Онда за њим стиже и Симон Петар, па уђе у гроб и виде завоје који су тамо лежали. ⁷А убрус који је био на Исусовој глави није лежао заједно са завојима, него је био одвојено савијен на једном месту. ⁸Тада уђе и други ученик, онај који је први стигао до гроба, и виде и поверова. ⁹Јер, они још нису разумели Писмо – да Исус треба да васкрсне из мртвих. ¹⁰Потом се ученици вратише кући.

Исус се показује Марији Магдалини

(Мк 16,9-11)

¹¹А Марија је стајала напољу код гроба и плакала. И како је плакала, наднесе се над гроб ¹²и угледа два анђела у белом како седе тамо где је лежало Исусово тело – један код главе, а други крај ногу.

¹³»Драга жено«, рекоше јој они, »зашто плачеш?«

»Однели су мога Господа«, рече им она, »а не знам где су га ставили.«

¹⁴Када је то рекла, осврну се и угледа Исуса како стоји, али није знала да је то он.

¹⁵»Драга жено«, рече јој Исус, »зашто плачеш? Кога тражиш?«

А она, мислећи да је то вртлар, рече: »Господару, ако си га ти однео, реци ми где си га ставио, па ћу га ја узети.«

¹⁶Тада јој Исус рече: »Марија!«

Она се осврну, па рече на хебрејском: »Рабони!« – што значи »Учитељу«.

¹⁷Исус јој рече: »Не дотичи ме, јер још нисам отишао горе, к Оцу. Него, иди мојој браћи, па им реци: ,Одлазим горе, к своме Оцу и вашем Оцу, и своме Богу и вашем Богу.«

¹⁸И Марија Магдалина оде и јави ученицима: »Видела сам Господа.«

И исприча им шта јој је рекао.

Исус се показује ученицима

(Мт 28,16-20; Мк 16,14-18; Лк 24,36-49)

¹⁹Увече тог првог дана седмице, када су ученици били заједно, а врата закључана због страха од Јудеја, дође Исус и стаде међу њих, па им рече: »Мир вама.«

²⁰Када је то рекао, показа им своје руке и ребра, а ученици се обрадоваше што виде Господа.

²¹Тада им он опет рече: »Мир вама. Као што је Отац послао мене, тако и ја шаљем вас.«

²²Рекавши то, дахну на њих и рече: »Примите Светога Духа. ²³Коме опростите грехе, опростени су, а коме не опростите, нису опростени.«

Исус и Тома

²⁴А Тома звани Близанац, један од Дванаесторице, није био с њима када је Исус дошао.

²⁵Остали ученици му рекоше: »Видели смо Господа!«

А он им рече: »Док не видим ожиљке од клинова на његовим рукама и не ставим свој прст на место где су били клинови и не ставим руку у његова ребра, не верујем.«

²⁶Осам дана касније, његови ученици су опет били у кући*, а с њима и Тома.

Исус уђе, иако су врата била закључана, и стаде међу њих, па рече: »Мир вама.«

²⁷Онда рече Томи: »Стави свој прст овамо и погледај моје руке. Испружи руку, па је стави у моја ребра. И немој да будеш неверан, него веран.«

²⁸»Мој Господ и мој Бог!« одврати Тома.

²⁹А Исус му рече: »Зато што си ме видео, поверовао си. Благо онима који нису видели, а поверовали су.«

³⁰Исус је пред својим ученицима учинио још многа друга знамења која нису записана у овој књизи.³¹ Али ово је записано да верујете да Исус јесте Христос, Син Божији, и да, верујући, имате живот у његовом имену.

Исус се показује седморици ученика

21 Исус се после тога поново показа својим ученицима на Тиверијадском мору. А показао се овако: ²Симон Петар, Тома звани Близнацац, Натанаил из Кане Галилејске, Зеведејеви синови и два друга ученика били су заједно.

³Симон Петар им рече: »Идем да ловим рибу.«

А они рекоше: »И ми ћемо с тобом.«

И изађоше, па уђоше у чамац, али те ноћи не уловише ништа.

⁴А рано ујутро, Исус је стајао на обали, али ученици нису знали да је то он.

⁵»Пријатељи†«, рече им Исус, »зар немате ништа за јело?«

»Немамо«, одговорише они.

⁶А он им рече: »Баците мрежу са десне стране чамца, и наћи ћете.«

И они је бацише, али више нису могли да је извуку од мноштва риба.

⁷Тада онај ученик кога је Исус волео рече Петру: »То је Господ!«

Када је чуо да је то Господ, Симон Петар се опаса огртачем, јер је био гђ, и скочи у море. ⁸А остали ученици стигоше чамцем, вукући мрежу са рибом, јер нису били далеко од обале – свега око двеста лаката‡. ⁹Када су пристали уз обалу, угледаше већ припремљен жар и на њему рибу и хлеб.

¹⁰Исус им рече: »Донесите неколико риба од ових које сте сада уловили.«

¹¹Тада се Симон Петар попе у чамац и на обалу извуче мрежу, пуну великих риба – сто педесет три. Али, иако их је било толико, мрежа се није поцепала.

¹²»Дођите и доручкујте«, рече им Исус.

И ниједан од ученика се не усуди да га упита: »Ко си ти?« јер су знали да је то Господ.

¹³Тада Исус узео хлеб и даде им га, а исто тако и рибу. ¹⁴Било је то трећи пут да се Исус показао својим ученицима пошто је васкрсао из мртвих.

Исус и Петар

¹⁵Када су доручковали, Исус упита Симона Петра: »Симоне сине Јованов, волиш ли ме више него ови?«

»Да, Господе«, одговори му Петар, »ти знаш да те волим.«

А Исус му рече: »Напасај моју јагњад.«

*20:26 у кући Дословно: унутра.

†21:5 Пријатељи Дословно: Дечице.

‡21:8 око двеста лаката Око 90 метара.

¹⁶ Онда га Исус упита по други пут:
»Симоне сине Јованов, волиш ли ме?«
»Да, Господе«, одговори му Петар,
»ти знаш да те волим.«

А Исус му рече: »Чувај моје овце.«

¹⁷ Онда га Исус упита трећи пут:
»Симоне сине Јованов, волиш ли ме?«

А Петар се растужи што га је трећи пут упитао: »Волиш ли ме?« па му рече: »Господе, ти знаш све, и знаш да те волим.«

А Исус му рече: »Напасај моје овце.

¹⁸ Истину ти кажем: када си био млађи, опасивао си се сâм и ишао си куда си хтео. Али, када остариш, раширићеш руке, па ће те други опасати и одвести куда нећеш.«

¹⁹ То је рекао наговештавајући каквом ће смрћу Петар прославити Бога. И када му је то казао, рече: »Пођи за мном.«

Ученик кога је Исус волео

²⁰ А Петар се осврну и угледа оног ученика кога је Исус волео како иде

за њима, оног који се на вечери наслонио Исусу на груди и упитао га: »Господе, ко је твој издајник?«

²¹ Видевши га, дакле, Петар упита Исуса: »Господе, а шта је с овим?«

²² »Ако ја хоћу да он остане док не дођем«, рече му Исус, »шта се то тебе тиче? Ти пођи за мном.«

²³ Тако се међу браћом раширила прича да тај ученик неће умрети. Али Исус није рекао да он неће умрети, него: »Ако ја хоћу да он остане док не дођем, шта се то тебе тиче?«

²⁴ Тај ученик сведочи за ово и он је ово записао, и ми знамо да је његово сведочанство истинито. ²⁵ Али, има још много тога што је Исус учинио, и када би се све по реду записало, мислим да ни у цео свет не би стале књиге које би биле написане.